

Emajlirac

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE EMO CELJE

LETO XXXII. - ŠT. 22-23 - 15. DECEMBER 1982

ARMADA SVOBODNE IN SREČNE PRIHODNOSTI

Tako kot že tolikokrat prej izrabljamo praznik naše armade, 22. december, za pregled obrambne pripravljenosti naše samoupravne socialistične skupnosti enakopravnih narodov in narodnosti.

Letos se končuje 41 let od 22. decembra 1941, ko je v malem bosanskem mestu RUDO tovariš TITO ustanovil Prvo proletarsko brigado, prve redne enote narodnoosvobodilne vojske v zaslužni Evropi.

Od takrat, ko se je naša armada rodila pred enainštiridesetimi leti, v najtežjih in najusodnejših dneh v zgodovini naših narodov in narodnosti je nenehno rasla in se razvijala kot dejanska sila in trden porok naše svobode in neodvisnosti v vseh etapah socialistične revolucije in preobražanja naše države na podlagi samoupravljanja.

Danes lahko mirno rečemo, oziroma lahko trdimo, da ima naša družba tak sistem obrambe in zaščite neodvisnosti, suverenosti, ozemeljske celovitosti in družbenopolitičnega sistema, ki ne jamči samo varnost naših meja, temveč tudi varnost vsakega kotička, vsakega koščka našega nacionalnega ozemlja. Pri nas je postala obramba tudi dejansko vesplošni interes in podlaga resnične svobode delovnih ljudi in občanov, kot svobodnih nosilcev družbene reprodukcije. Pri vsem tem pa ima JLA velikansko zgodovinsko nalogo in vlogo.

Svojo moč vidimo v enotnosti, usodni povezanosti in trdni odločnosti, da bomo z vsemi sredstvi branili, ker smo ustvarili in še ustvarjamo, zato mi vsi, narodi in narodnosti in še posebno naša armada nenehoma bedimo nad neodvis-

nostjo, suverenostjo in ozemeljsko celovitostjo, ter poglobljamo svoje zveze in sodelovanje. To je tudi vzrok za trditev, da sta ljudstvo in armada eno, to je naša resničnost in materialna sila, s katero mora računati vsak morebitni napadalec na Jugoslavijo.

Naša dosedanja izkušnja je potrdila, da je boj za nenehni socialistični razvoj, ki poteka v zapletenih mednarodnih političnih, gospodarskih in vojaških razmerah, glavni pogoj za učinkovito obrambo in varnost pred vsakršnim ogroža-

njem našega samostojnega družbenega razvoja, naše svobode in neodvisnosti. Glavno v tem boju je, da imajo delavski razred in organizirane socialistične sile najvažnejšo vlogo pri ohranjanju revolucionarnih pridobitev, graditvi socialistične samoupravne družbe, utrjevanja bratstva, enotnosti, enakopravnosti in povezanosti jugoslovanskih narodov in narodnosti. Samo na tej podlagi in z vsakodnevno akcijo lahko krepimo sposobnost družbe, da bo lahko na najširši samoupravni podlagi reše-

vala vse svoje notranje probleme in protislovja, ter samoupravni in materialni položaj delovnih ljudi in občanov. To je namreč hkrati tudi boj, v katerem bo vse manj prostora za delovanje protisamoupravnih in protisocialističnih sil od znotraj in ki bo vzel pogum vsakega potencialnemu zunanjemu napadalcu.

Skrb za nadaljnjo krepitve obrambne sposobnosti socialistične, samoupravne in neuvrščene Jugoslavije, v kateri je JLA najbolj izpostavljeni in za oboroženi boj najsposobnejši odred,

postaja vse bolj skrb vseh družbenih subjektov od krajevne skupnosti in delovne organizacije pa do najvišjih predstavniških organov v naši državi. Na tem področju kar najbolj zavzeto delajo tudi vse družbenopolitične, družbene, delovne, športne in druge organizacije, ki jih vodi Zveza komunistov Jugoslavije.

Ravno takšno, najbolj množično sodelovanje delovnih ljudi in občanov pri krepitvi splošne ljudske obrambe in zaščite jamči, da bo naš obrambni sistem vse močnejši in učinkovitejši. JLA kot hrbenica tega sistema pa bo ostala njegova najtrdnjša opora.

JLA in teritorialna obramba so čvrsto povezane z ljudstvom v sistemu splošne ljudske obrambe in predstavljajo garancijo, da bo, če bo potreba postal vsak kvadratni meter našega ozemlja fronta in vsak državljan Jugoslavije - branilec domovine.

Naše oborožene sile so dobro opremljene, vrhunsko usposobljene, moralno politično čvrste in odločne izvršiti svoje obrambne in druge naloge, katere pred njih postavijo naši delovni ljudje in Zveza komunistov Jugoslavije.

Ob rojstvu JLA, ki ga doživljamo, kot pomemben jubilej vseh sadov naše narodnoosvobodilne vojne in povojne socialistične graditve pa se vsakokrat spominjamo velikana naše revolucije, tovariša TITA, človeka, ki je vse svoje umske in telesne sposobnosti namenil naši bližnji preteklosti in sedanjosti, ki je začrtal našo pot v lepšo prihodnost.

TITO je ustvaril armado bratstva in enotnosti, njegova misel in delo sta navdihnili našo obrambno zavest in prakso. To je najtrdnjše poroštvo, da bomo obvarovali pridobitve narodnoosvobodilnega boja in socialistične graditve, svobodo in neodvisnost narodov in narodnosti Jugoslavije.

PRISEGA BORCEV PARTIZANSKIH ODREDOV

»Mi narodni partizani Jugoslavije, smo prišli za orožje za neusmiljen boj proti krvoločnemu sovražniku, ki je zaslužil našo državo in zatira naše narode. V imenu svobode in pravice našega ljudstva prisegamo, da se bomo disciplinirano, uporno in neustrašno borili do popolnega uničenja fašističnih osvajalcev in vseh narodnih izdajalcev in če bo treba, žrtvovali svojo kri in življenje.«

Prisego borcev partizanskih odredov je napisal Josip Broz-TITO, jeseni leta 1941.

KAR IMAMO, NAM NI DANO SAMO PO SEBI

Težke gospodarske razmere zaradi plačevanja dolgov iz preteklosti – tako v materialnem, kot moralno političnem pogledu – ki pa so pogojene tudi z zaostrenimi mednarodnimi političnimi razmerami in svetovno gospodarsko krizo, povzročajo težave pri oskrbi proizvodnje, vnesle pa so tudi določen nemir med prebivalstvo, ker že nekaj časa prihaja tudi do motenj pri oskrbi prebivalstva z nekaterimi artikli. Pri tem pa ne gre vedno samo za objektivne težave, temveč tudi za težave, ki jih povzroča človeški faktor.

Povzroča jih tudi potrošniška mrzliza med nekaterimi ljudmi, ki si zaradi večjega osebnega dohodka ali pridobivanja oseb-

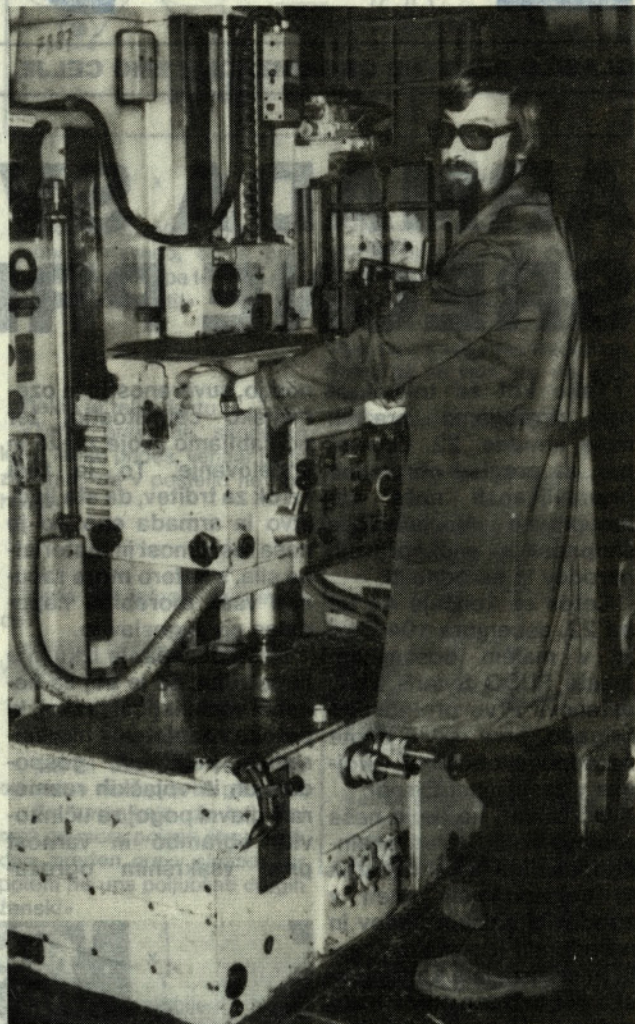
nega dohodka z več strani kopičijo zaloge, zaradi česar tu in tam tudi povzročajo pomanjkanje tega ali drugega blaga. Povzročajo pa jih tudi vrzeli v organiziranosti trgovske mreže, neenakomerna porazdelitev blagovnih skladov, večkrat pa tudi neprizadetost delavcev v trgovini do potrošnikov pri nabavah večjih količin blaga. Večkrat pomanjkanje določenega blaga povzročajo tudi spekulacije s cenami. Vse to seveda vnaša med ljudi nezaupanje in negotovost, ki ju nemalokrat stopnjujemo tudi različna »javna mnenja«, pri čemer ne bi smeli zanemariti tudi tistih, ki jih podtikajo naši socialistični samoupravni družbi sovražni ali nenaklonjeni elementi.

O teh vprašanjih so zelo kritično in odgovorno spregovorili vsi kongresi zveze komunistov in zveze sindikatov. Deveti kongres Zveze sindikatov Jugoslavije je med drugim zahteval redno in pravočasno preskrbo delovnih ljudi in občanov z osnovnimi življenjskimi potrebščinami ter ob tem poudaril, da je najpomembnejše, da je ta preskrbljenost enotna na vsem jugoslovanskem trgu.

Zelo učinkovito bi lahko v vzroke, ki jih glede oskrbljenosti povzroča človeški faktor, posegli potrošniški sveti, o katerih pa v naši občini ni veliko glasu – neke so le na papirju, druge jih sploh ni. Po zakonu o združenem delu bi organizacije združenega dela, ki se ukvarjajo s prometom blaga in storitev na drobno, morale sodelovati s potrošniki, organiziranimi v krajevnih skupnostih ter drugih samoupravnih skupnostih in organizacijah potrošnikov ter se z njimi dogovarjati o zadevah skupnega pomena, zlasti pa o asortimentu in kakovosti blaga, ki ga prodajajo in storitev, ki jih opravljajo, o pogojih in načinih prodaje blaga in opravljenih storitev ter o drugih zadevah. Prav bi bilo, da bi prizadevanja za kar najbolj nemoteno preskrbo prebivalstva z osnovnimi življenjskimi potrebščinami spodbudila tudi krajevne skupnosti, da organizacijsko okrepijo in utrdijo dejavnost potrošniških svetov.

Mnogo teh obravnavanih vprašanj zadeva tudi našo samozaščitno kulturo oziroma našo samozaščitno organiziranost in naše ravnanje, pa tudi nivo naše pripravljenosti za primer splošnega ljudskega odpora ali kakršnekoli druge elementarne nesreče. Praksa je namreč večkrat pokazala, da so si nekateri, ki so imeli denar, nakopičili zalog za mesece in več, mnogi drugi pa niso dobili niti za tekočo porabo. To je kaj slabo spričevalo za nivo samozaščitne in varnostne kulture, v kateri si morata tudi tovarištvo in solidarnost čvrsto podajati roke.

Seveda pa ob vsem tem ne bi smeli pozabiti, da nam to, kar imamo, ni bilo dano samo po sebi, oziroma ni prišlo samo po sebi. Ne da bi za tem poskušali prikrivati slabosti, ki so povezane s človeškim dejavnikom, temveč zato, ker so nekateri pozabili, drugi pa ne vedo, da je bilo doslej velik del prehojene poti naših narodov in narodnosti za svobodo in neodvisnost povezane z odrekanjem, žrtvovanjem, zategovanjem pasu in podobno. Pri tem mislimo na narodnoosvobodilno borbo, hude čase povojne obnove in izgradnje domovine, na gospodarsko blokado leta 1948 in da-

Vse negativne učinke, ki so posledica zaostrenih razmer bomo morali pokriti sami z našim boljšim delom in učinkovitejšimi varčevalnimi ukrepi

lje, ko smo se ob očitni skromnosti in revščini morali še odrekati, zategovati pasove in trdo delati. To bi morali večkrat poudarjati, kajti tri četrtine naših ljudi ni izkusilo in se ne spominja narodnoosvobodilne borbe, polovica pa ni doživela leta 1948 in tistega časa revnega socializma. Pa tudi tega, da smo iz vsake take težave izšli še bolj trdni in povezani v našo bratsko jugoslovansko skupnost.

Zadnji kongresi zveze komunistov in zveze sindikatov so napovedali odločno bitko ne samo za odpravo vseh vzrokov, ki povzročajo nezaupanje in negotovost med ljudmi, temveč tudi bitko za spreminjanje razmer in spreminjanje zavesti o načinu našega življenja, za nov pogled na življenje, ki naj bo odvisen izključno od našega dela. Vse to pa zahteva mnogo več bolj odgovornega političnega dela med ljudmi dokumentiranega ali argumentiranega, ki bo dalo tudi novih pobud, novih moči in novih akcij. Takega političnega dela, da bo v zavest slehernega od nas prišlo spoz-

nanje, da si bomo le z boljšim in odgovornejšim delom ter varčevanjem krepili osnovo za socialno varnost vseh delavcev, delovnih ljudi in občanov. V vseh hudih časih v našem dosedanjem razvoju, časih mnogo večjega odpovedovanja in hujšega zategovanja pasu, smo vedno še bolj strnili svoje vrste in še čvrsteje prišli za delo. Iz vseh teh bitk smo izšli še močnejši, bogatejši. Zato bomo tudi v tej bitki zmagali in to toliko prej, kolikor več nas bo pošteno vpeto v uresničevanje politike gospodarske stabilizacije.

OPRAVIČILO

Vsem prejemnikom glasila Emajlirec se opravičujemo za zamudo, ki je nastala pri tiskanju številke 21-22 iz tehničnih razlogov.

AERO

TOZD GRAFIKA

GIBANJE OSEBNIH DOHODKOV V LETU 1982

V planu za leto 1982 smo določili povprečno rangno vrednost za izračun OD v višini 5.300 din in na tej osnovi povprečni osebni dohodek 12.108 din. Planirana je postopna rast rangne vrednosti po kvartalnih in sicer:

I. kvartal	5.000 din
II. kvartal	5.200 din
III. kvartal	5.400 din
IV. kvartal	5.600 din

V prvih treh kvartalnih smo izplačevali osebne dohodke po planirani rangni vrednosti, povprečni osebni dohodek pa je znašal za obdobje januar – september 12.454,- din, kar je več kot smo planirali za leto 1982 in to zaradi tega, ker je število zaposlenih, ki so prejeli ta osebni dohodek za 4 % nižje od planiranega števila zaposlenih. Planiran rezultat poslovanja za obdobje januar – september 1982 ni bil dosežen, kar nam ne daje pravico povečevanja rangne vrednosti v zadnjem kvartalu, dokler planiranih rezultatov ne dosežemo. Za osebne dohodke smo razporedili iz čistega dohodka več kot nam dovoljuje Družbeni dogovor o razporejanju dohodka v letu 1982, zato moramo do konca leta uskladiti osebne dohodke z dogovorom, kar pa je možno samo z doslednim izpolnjevanjem planskih nalog.

S programom v zoženih pogojih smo določili tudi obveznosti po posameznih mesecih II. polletja v proizvodnji in prodaji. V mesecu oktobru smo izpolnili plan prodaje komaj 65 % ali za 120 mio din manj kot smo načrtovali in zato to pomeni, da smo v mesecu oktobru poslovali z izgubo. Tako slabo izpolnjevanje mesečnega plana kot v oktobru v DO EMO že nekaj let nazaj nismo imeli, zato tudi ni bilo nobenih osnov, da bi lahko izplačali osebne dohodke po planirani rangni vrednosti za IV. kvartal. V kolikor bomo dosegli planirane rezultate, bomo lahko že v mesecu novembru povečali rangno vrednost na višino planirane rangne vrednosti, to je 5.400 din na 5.600 din.

Pomočnik gl. direktorja
za plan in real. nalog
Drago MRAVLAK

INOVACIJSKA DEJAVNOST

Iz brošure »VREDNOTE INJE INVENTIVNEGA DELA« v okviru »ORGANIZACIJA INVENTIVNEGA DELA – OD IDEJE DO REALIZACIJE« je povzeti, da se v praksi pojavljajo različna pomembna področja inventivne dejavnosti. To niso samo tehnika in tehnologija, ampak tudi organizacija, finance in komerciala ter kadrovanje.

Za lažje odločanje pri razmišljanju in prijavi inventivnih predlogov podajamo pregled po področjih:

I. ZA PREDLOGE IZ PODROČJA TEHNIKE IN TEHNOLOGIJE SE SMATRAJO:

- zamenjava orodja z bolj-šim (hitrejša izdelava ali prihranek na materialu),
- predlogi, s katerimi zmanjšamo izmet, čas izdelave ali kvarljivost strojev,
- uporaba znanih izumov ali tehniških izboljšav,
- novi proizvodi, konstrukcijske spremembe strojev ali naprav,
- usposabljanje neuporabnih strojev,
- spremembe tehnoloških postopkov,
- boljša izkoriščenost strojev (prestavitev operacij iz stroja na drug stroj),
- zamenjave materiala s

cenejšim brez zmanjšanja kvalitete izdelka,

- konstrukcijska predelava izdelkov (zmanjšanje stroškov) brez zmanjšanja kvalitete izdelka,
- izboljšave kontrole, ki ima za posledico zmanjšanje izmeta in števila reklamacij,
- izboljšave za varnejše delo,
- standardizacija in tipizacija,
- odklanjanje zastojev dela,
- prihranek goriv in maziv,
- prihranek pri ogrevanju, koriščenje odpadkov.

II. ZA PREDLOGE IZ PODROČJA ORGANIZACIJE DELA SE SMATRAJO:

- zamenjava in zmanjšanje različnih formularjev,
- boljši izkoristek formularjev,
- zmanjšanje števila formularjev z boljšim pretokom,
- izdajanje organizacijskih predpisov in hodogramov za vsako organizacijsko operacijo,
- iskanje boljših delovnih sredstev za lažje in hitrejše delo,
- zamenjave kompliciranih del z enostavnimi,
- skupni boljši učinek

neke organizacijske enote, če je do njega prišlo zaradi boljše organizacije,

III. ZA PREDLOGE FINANCIJSKO-KOMERCIJALNEGA POSLOVANJA SE SMATRAJO:

- nabava materialov po nižjih cenah,
- zamenjava uvoženega materiala z domačim,
- iskanje cenejših dobaviteljev,
- zmanjšanje stroškov transporta,
- prodaja nekurantnih materialov,
- prodaja prostih kapacitet,
- urejanje skladiščnega materiala, polizdelkov in gotovih izdelkov,
- izboljšave evidence v skladiščih,
- izboljšave propagande in reklame,
- zmanjšanje zalog materiala in gotovih izdelkov s posebnim zalaganjem posameznikov ali skupine,
- organizirano zbiranje informacij o konkurenčnih podjetjih,
- prihranek pri raznih takсах,
- izterjatve dolžnikov itd.

IV. ZA IZBOLJŠAVE PRI KADROVANJU SE SMATRA:

- izboljšave medsebojnih odnosov v kolektivu,
- uvajanje modernih metod pri sprejemu delavcev,
- izboljšave kadrovskih evidenc,
- akcije, ki kažejo na dobro skrb za delavce,

- uvajanje humanih odnosov v proizvodnjo in poslovne odnose,
- realiziranje raznih študij, ki povečujejo standard,
- oživljanje notranje propagande,
- izboljšanje tovarniškega tiska,
- itd.

Ž. A.

Se bo krivulja nehala spuščati

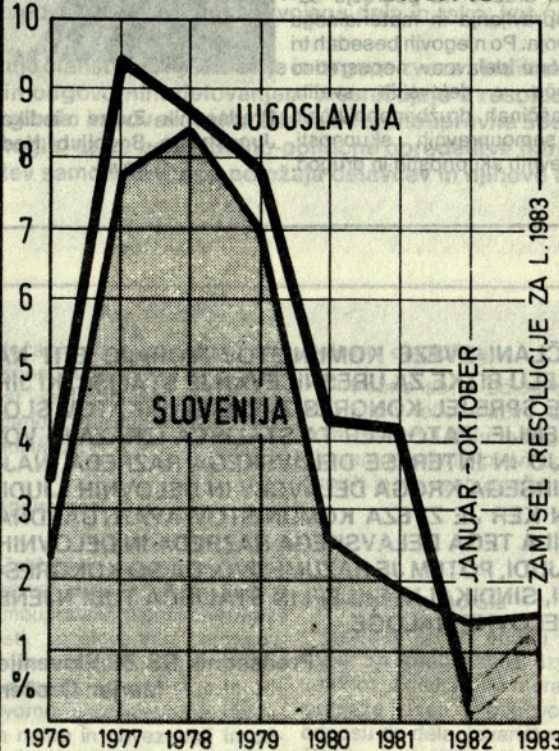
Iz grafikona je videti, da se je po zastoji v letu 1976 v naslednjem letu tako v Sloveniji kot v vsej Jugoslaviji industrijska izdelava naglo dvignila, odtlej pa vse do zdaj vztrajno peša. Jugoslavija se je po letu 1946 (z izjemo nekaj let) odlikovala po izredno hitrem razvoju in s tem tudi po izredno visokih vsakoletnih dvigih industrijske proizvodnje. V tem obdobju namreč lahko naštejemo le 9 let, ko se je proizvodnja povečala v primerjavi s prejšnjim letom za manj kot 4,5 odstotka. Le tri leta pa so bila obdobja takšnega nazadovanja, da je industrija izdelala manj kot leto poprej, potemtakem lahko v letih, ko je industrija za manj kot 4,5 odstotka povečala izdelavo, vidimo leta zastoja.

Po vojni so bili takšni zastoji, ki pa so trajali različno dolgo. Prvi zastoj je bil od leta 1950 do 1952 in je trajal tri leta, drugi – dveleten – je bil leta 1966 in 1967, tretji je bil onoleten, zgolj leta 1976, zadnji pa traja zdaj četrto leto, namreč od leta 1980 naprej, seveda če bi ostali pri meji 4,5 odstotka letnega prirasta proizvodnje. Najbrž pa se je treba zavedati, da je znaten del jugoslovanske industrije dosegel tolikšno širino, da že zaradi svoje velikosti ne more več računati na zelo visoke stopnje letne rasti. Razvite zahodne države celo v prodajno ugodnih letih dosegajo le okrog 2-odstotna letna povečanja proizvodnje. Drugo pa je seveda, koliko vplivajo na zdajšen zastoj pri nas težave zaradi premajhne konkurenčnosti in s tem pmanjkljive preskrbe. Iz prejšnjih zastojev smo si pomagali v znatni meri s pomočjo tuje akumulacije, torej posojili. Zdaj pa so za to manjše možnosti in tudi ne moremo po skromni dolžini prejšnjih zastojev sklepati, da tudi zdajšen ne bo dolg.

Prav od gospodarjenja v prihodnjem letu bo odvisno, ali se bo krivulja s tega grafikona nehala spuščati, in ali se bo začela spet dvigati, kot računajo zdajšnje zamisli resolucije o razvoju v prihodnjem letu.

INDUSTRIJSKA PROIZVODNJA POVEČANJE V VSEJ JUGOSLAVIJI IN V SLOVENIJI V ZADNJIH LETIH V ODSOTKIH

PODATKI: ZVEZNI ZAVOD ZA STATISTIKO IN OŠNUTKA RESOLUCIJE

Premik v energetske porabi Slovenije je najbolj očiten pri tekočem gorivu

Po letu 1978 je prišlo do bistvenih premikov v energetske porabi Slovenije. Najbolj je to očitno pri tekočih

gorivih, saj je njihov delež leta 1978 pomenil še 58,6 odstotka v energetske porabi, po tem letu pa se je začel

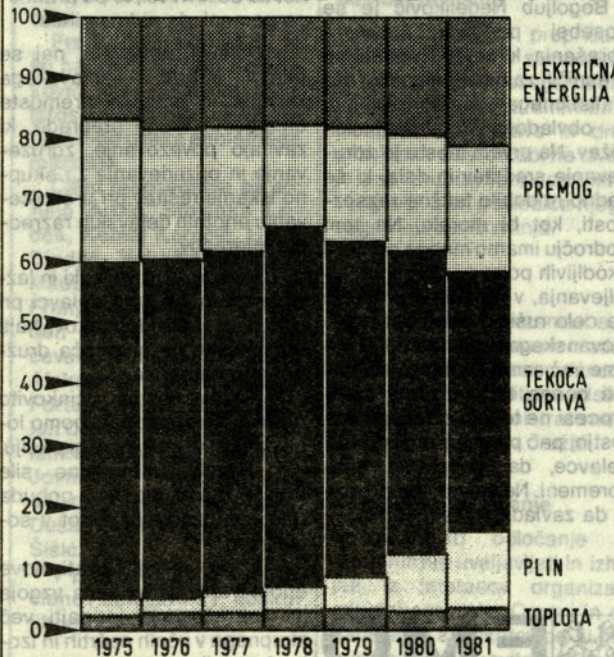
la poraba teh goriv občutno zmanjševati.

Lani smo porabili kar za četrtno manj tekočih goriv kot v letu 1978. Ob tem se je povečal delež domačih energetskih virov, elektrike in premoga. Hkrati je opaziti tudi premike pri porabi energije po posameznih področjih, v industriji, prometu in v široki porabi.

Vsi ti premiki imajo skupne vzroke. Najbrže je treba pritrditi tudi tistim, ki menijo, da nam je to uspelo z varčevanjem in z racionalnejšo rabo energije.

Industrija se je resda delno preusmerila s tekočih goriv na zemeljski plin, ki pa ga prav tako plačujemo z zelenimi dolarji. Ta je namreč nadomestil lani kar 13 odstotkov drugih goriv. Priznati je tudi treba, da je se v prometu zmanjšala poraba bencina zaradi naglih podražitev tega goriva. Nemajhen »prihranek« tekočih goriv, predvsem kurilnega olja v gospodinjstvih, pa je prineslo omejevanje njihove porabe.

SPREMEMBE V ENERGETSKI SESTAVI SRS-v %

ENOTNEJŠI IN OKREPLJENI

Deveti kongres Zveze sindikatov Jugoslavije, ki je bil v našem glavnem mestu od prejšnjega četrтка 11. novembra do sobote, se je začel z Internacionalo. Več kot 1700 udeležencev – delegatov iz vseh republik in pokrajin, gostov, uglednih dolgoletnih sindikalnih aktivistov in predstavnikov 80 sindikalnih organizacij in gibanj iz tujine, je najprej z minuto molka počastilo spomin na tovariša Tita, Kardelja, Janeza Barboriča in številne sindikalne aktiviste, ki so umrli med obema kongresoma. Delegacije so medtem položile vence na grobove tovarišev Tita, Djura Salaja in Dušana Petroviča-Šeneta.

Potem ko so delegati izvolili kongresne organe in telesa, so poslušali uvodni referat »ZSJ v boju za razvoj socialističnega samoupravljanja in uresničevanje gospodarske stabilizacije«, ki ga je prebral Bogoljub Nedeljković.

Delegati je ob koncu prvega plenarnega dela pozdravil tudi predsednik predsedstva CK ZKJ Mitja Ribičič. Kongres je zatem nadaljeval delo po komisijah. Delo v sedmih komisijah je potekalo tudi ves naslednji dan, ko se je zvrstilo kar 341 razpravljalcev.

Zadnji dan kongresa, v soboto, so se delegati znova sešli na skupni seji ter poslušali in sprejeli poročila o delu komisij in naslednje kongresne listine: poročilo o delu sveta ZSJ med kongresoma, resolucijo ter spremembe in dopolnitve statuta ZSJ.

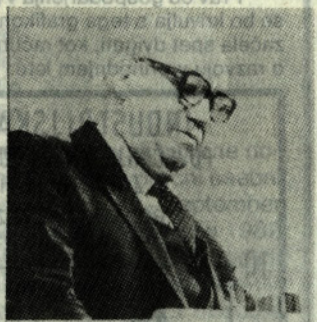
Ob koncu kongresa je govoril še predsednik Bogoljub Nedeljković, delegati in gostje pa so poslali pozdravno pismo predsedstvu SFRJ in CK ZKJ.

DELO LOČITI OD NEDELA

Predsednik Zveze sindikatov Jugoslavije Bogoljub Nedeljković je v svojem referatu na devetem kongresu te organizacije med drugim dejal, da delavci zahtevajo, naj vsi brez izjeme, z vso odgovornostjo uresničujejo dolgoročni program gospodarske stabilizacije ter odločno razčistijo s poizkusi vnašanja protisamoupravnih tendenc ter njihovimi nosilci. Med drugim tudi zahtevajo, da se delo in rezultati dela uveljavljajo in ločijo od nedela ter da se v vsakem okolju do konca opredeli odgovornost za porabo in izkoriščanje družbenih sredstev.

V nadaljevanju je Bogoljub Nedeljković govoril o dosežkih naše družbe na področju samoupravljanja in materialnega razvoja. Po njegovih besedah tri milijone delavcev neposredno odloča v delavskih svetih, skupščinah družbenopolitičnih in samoupravnih skupnosti, krajevnih skupnostih in drugod.

Seveda pa je to dalo tudi dobre rezultate. Med obema kongresoma je družbeni proizvod našega gospodarstva naraščal po povprečni stopnji 4,4 odstotka, industrijska proizvodnja 6,3 odstotka, primanjkljaj plačilne bilance se je zmanjšal od 3,7 milijarde dinarjev leta 1979 na

Predsednik Zveze sindikatov Jugoslavije Bogoljub Nedeljković

635 milijonov dolarjev v lanskem letu.

V minulih štirih letih smo zaposlili milijon 300 tisoč novih delavcev, odprli 800 tisoč novih delovnih mest, v družbenem sektorju je danes zaposlenih 5850.000 delavcev, od katerih jih 65 odstotkov strokovno kvalificirajo. Po teh podatkih se upravičeno primerjamo z razvitimi industrijskimi državami. Zgradili smo 560 tisoč novih stanovanj, življenjske delovne razmere delavcev ter njihova socialna in zdravstvena zaščita so znatno izboljšane. Vse to smo dosegli v težkih gospodarskih razmerah in dokaj zapletenem mednarodnem položaju. Za probleme, s katerimi se srečujemo, ni krivo socialistično samoupravljanje, temveč prav nasprotno, zaradi sedanjih težav se ne vidi dovolj bistro družbenih procesov pri nas. Bijemo razredno bitko za odpravo birokratskih in tehnokratskih ovir. Mirno lahko rečemo, da je samoupravljanje močnejše in sposobnejše ter rešuje najtežje probleme, premaguje odpore in nudi perspektive nadaljnjemu družbenemu napredku.

Bogoljub Nedeljković je tudi dejal, da z nagrajevanjem po delu in rezultatih dela še vedno ne moremo biti zadovoljni. Še vedno si nismo na jasnem, da je družbenoekonomski položaj odvisen predvsem od dela, večje produktivnosti in podobno. Zaradi tega iščemo izhod v povečanju cen. Sindikat se mora nenehno bojevati, da takšno obnašanje dokončno izkoreninimo. Bolj bo treba vrednotiti proizvodno delo, spopasti se bomo morali z uravnilovko itd. Glede zaposlovanja je Nedeljković dejal, da nezaposleni usposobljeni kadri in kvalificirani delavci predstavljajo ogromno

moč hitrejšega in uspešnejšega materialnega razvoja in uresničevanja gospodarske stabilizacije. Zato se moramo pri reševanju tega vprašanja organizirati ter omogočiti predvsem mladim in izobraženim kadrom, da se čim prej zaposlijo. V njihovo izobraževanje je družba vložila znatna sredstva. Naposled bi morali sprejeti jasna in odločna stališča tudi za vse delavce, ki imajo vse pogoje za upokojeitev, pa tega nečijo, da prepovemo nadurno delo, da se dopolnilno delo zmanjša na najmanjšo možno mero in da delavci, ki zavračajo prekvalifikacijo oziroma ponujeno delo v skupnosti za zaposlovanje črtajo iz seznama nezaposlenih. Tiste, ki zavirajo zaposlovanje mladih, pripravnikov in žensk pa je treba poklicati na odgovornost.

Bogoljub Nedeljković je še posebej poudaril nekatera vprašanja, ki naj bi jih sindikati uresničili za nadaljnji razvoj socialističnega samoupravljanja in obvladovanja ekonomskih težav. Na prvem mestu je združevanje sredstev in dela, ki še vedno ni dobilo takšne razsežnosti, kot bi moralo. Na tem področju imamo mnoge primere škodljivih pojavov zapiranja, izsiljevanja, v nekaterih primerih pa celo rušimo enotnost jugoslovanskega trga. Sindikat ne sme več samo ugotavljati in dati ocene ter kritizirati, da ti procesi ne tečejo z željeno hitrostjo, pač pa mora organizirati delavce, da se stanje hitro spremeni. Ne smemo pa dovoliti, da zavlada pri tem stihija.

USMERITVE IN Poudarki Z 9. KONGRESA ZSJ

– Naša najpomembnejša naloga je krepitev samoupravnega položaja delavca in premaganje težav z doslednim uveljavljanjem socialističnega samoupravljanja ter zagotavljanje nadaljnega uspešnega družbenoekonomskega razvoja naše države.

– V prihodnjem obdobju je za nas najpomembnejše uresničevanje politike gospodarske stabilizacije. To pomeni več in učinkoviteje delati in varčevati. Prav tako je velikega pomena, da se breme stabilizacije enakomerno porazdeli na vse.

– Zaostriti je treba odgovornost vsakega posameznika in vseh družbenih subjektov za zaupana dela in naloge, prenehati je treba s prakso, da o odgovornosti govorimo posplošno in nekonkretno, da je videti, kot da so krivi vsi, to pa praktično pomeni, da ni kriv nihče.

– Delavci zahtevajo, naj se okrepi enotnost delavskega razreda in odločno premoste umetne in druge pregrade, ki zavirajo povezovanje, združevanje in prizadevanja za skupno iskanje rešitev pri uresničevanju enotnih delavskih razrednih interesov.

– Smo proti uravnilovki in lažni solidarnosti med delavci pri delitvi osebnih dohodkov, kajti uravnilovka ne omogoča družbenega napredka.

– Težave bomo učinkovito premagovali, če se jih bomo lotili najprej vsak v svojem okolju.

– Razvite materialne sile družbe in samoupravna pobuda delavcev omogočajo pot v socializem.

– Treba je oblikovati nove enotne temelje sistema vzgoje in izobraževanja in najti več skupnega v učnih načrtih in izobraževalnih programih.

»ČLANI ZVEZE KOMUNISTOV MORAJO BITI NA ČELU BITKE ZA URESNIČEVANJE STALIŠČ, KI JIH JE SPREJEL KONGRES ZVEZE SINDIKATOV SLOVENIJE. ZATO, KER TA STALIŠČA IZRAŽAJO VO-LJO IN INTERESE DELAVSKEGA RAZREDA, NAJŠIRŠEGA KROGA DELAVCEV IN DELOVNIH LJUDI. IN KER JE ZVEZA KOMUNISTOV AVANTGARDNA SILA TEGA DELAVSKEGA RAZREDA IN DELOVNIH LJUDI, POTEM JE RAZUMLJIVO, DA SO KONGRESNI, SINDIKALNI SKLEPI IN STALIŠČA TUDI NJENE DELOVNE NALOGE.«

Predsednik RS ZS Slovenije Marjan Orožen

EMO

V AKCIJO

Predsednik sveta ZSJ

**Bogoljub
Nedeljković:**

Dogovorjeno je treba zdaj uresničevati, povsod tam, kjer delamo in živimo

Čas, v katerem je potekal 9. kongres Zveze sindikatov Jugoslavije in v katerem bomo uresničevali njegove sklepe, zahteva, da moramo našo dejavnost usmeriti predvsem v uresničevanje dveh najpomembnejših družbenogospodarskih in razrednih nalog. Prva je za-

gotoviti nadaljnji neoviran razvoj samoupravljanja, druga pa uveljavljati dogovorjeno politiko gospodarske stabilizacije.

Na kongresu se je pokazala predvsem enotnost našega delavskega razreda, globoko zaupanje v njegove ustvarjalne sile, zavest in

spodobnost premagati probleme in slabosti, s katerimi se spopadamo in uresničiti naloge gospodarske stabilizacije.

Deveti kongres Zveze sindikatov Jugoslavije, vsi njegovi udeleženci in delovni ljudje, v katerih imenu je

9 KONGRES ZSJ

kongres zasedal, zahtevajo, zahtevam delavskega razreda je treba – brez izjem – zaostri odgovornost za uresničevanje politike gospodarske stabilizacije in uspešen razvoj celotne jugoslovanske socialistične samoupravne skupnosti. To velja za vsakega posameznika, izvršno-politične organe, delegatske skupščine in vse druge subjekte odločanja, ki morajo v okviru svojih pravic in obveznosti odgovoriti tem

zahtevam delavskega razreda in sedanjega trenutka. Zdaj končujemo samo prvi del kongresa. Deveti kongres Zveze sindikatov Jugoslavije jutri nadaljuje delo v sleherni tovarni, delovni organizaciji, na vsaki njivi, v krajevni skupnosti, občini, republiki in pokrajini, v vseh delovnih okoljih. To je veliko težji del dela, a moramo ga opraviti, ker bi se v nasprotjem izneverili samim sebi.

Dosledna in borbennejša akcija

**Kritično tudi o sindikalni
praksi**

Dosledna in borbennejša akcija

POROČILO

Kratko in jedrnato poročilo komisije nosi temeljno sporočilo, da so delegati kritično, a ustvarjalno spregovorili o svojem delu v sindikatu in obenem opo-

zorili na nekatere najaktualnejše naloge sindikata v prihodnjem obdobju. To so naloge, ki se nanašajo na utrjevanje in nadaljnji razvoj samoupravljanja v združenem delu, vlogo sindikalne organizacije pri zagotavljanju možnosti za celovito družbeno odločanje v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja. Razpravljalo je 55 delegatov.

Samoupravljanje

Nedvomno je prepričanje med delavci, da je samoupravljanje edina pot našega nadaljnega razvoja brez alternative. Gospodarske težave in drugi problemi v naši družbi ne izvirajo iz samoupravljanja, ampak so v največji meri posledica njegovega neuresničevanja.

Združeno delo

mora hitreje prevzemati svoje, z ustavo in zakonom o združenem delu veljavne dolžnosti. Na ta način bodo hitreje odstranjeni vzroki administrativnega urejanja odnosov v družbi.

Delegatsko odločanje

Delegatsko odločanje se mora hitreje uveljavljati in izhajati iz interesov organizacij združenega dela. Organi in organizacije sindikatov pa si morajo bolj in učinkoviteje prizade-

Resolucija: temeljno izhodišče je boj za stabilizacijo

Usmeritve kongresne resolucije je pojasnjeval Dušan Bogdanov-Senko, ki je med drugim dejal, da se je jugoslovanski delavski razred odločen in pripravljen spoprijeti z nastalimi problemi in vztrajati na Titovi poti graditve jutrišnjega dne. Toda ob tem delavski razred zahteva, da stabilizacijska bremena nosijo vsi enako in da se kar najbolj zaostri vprašanje osebne in skupne odgovornosti.

Resolucija poudarja kot najpomembnejše to, da mora biti boj za gospodarsko stabilizacijo temeljno izhodišče za določanje vseh nalog in aktivnosti organizacij in organov zveze sindikatov. Določa tiste glavne smeri naše bodoče dejavnosti, ki bodo bistveno prispevale h krepitvi samoupravnega, materialnega in družbenega položaja delavca v prihodnjem razvoju.

Resolucija med drugim zahteva dosledno delitev po rezultatih dela in večjo odgovornost pri dogovarjanju in sporazumevanju. Izhaja iz tega, da naj sleherni organizacija združenega dela živi predvsem od rezultatov svojega dela in tako, kot gospodarji in samoupravljavci.

– Kongres poziva in zavezuje članstvo, organizacije in organe zveze sindikatov, da s konkretnim, usklajenim in odgovornim delovanjem uresničujejo z resolucijo sprejete naloge. Kot notranje gibalno in povezovalna sila naše samoupravne socialistične družbe bo ZSJ pripomogla, da se bodo idejno-politične opredelitve hitreje uresničevale v akciji za krepitev samoupravnega položaja delavcev in njihove odločilne družbene vloge.

vati za boljše delo delegacij in delegatov ter se neposredneje vključevati v odločanje v skupščinah.

Samoupravne interesne skupnosti

Treba je kritično analizirati sedanjo organiziranost samoupravnih interesnih skupnosti in pri tem ugotoviti upravičenost delovanja nekaterih v njihovi dosedanji organiziranosti in vlogi.

Informiranje

Brez ustreznih informacij ni kakovostnega samoupravnega

odločanja. Javnost dela in obveščenost delavcev je obveznost vseh in vsakodnevna skrb organov in organizacij zveze sindikatov.

Odgovornost

Zahtevali so zaostritev odgovornosti vseh nosilcev javnih, samoupravnih in političnih dolžnosti, poslovnih organov, strokovnih služb in vsakega posameznika za zavestno in odgovorno uresničevanje delovnih nalog in obveznosti in od poklic vseh tistih, ki se tega ne bodo držali.

Delovna disciplina

Potrebno se je odločno postaviti po robu slabim delavcem, slabemu delu in izigravanju samoupravnih pravic v vseh okoljih in na vseh ravneh.

Socialistična morala

Delegati so bili enotni v zahtevi za reafirmacijo izvirnih vrednot socialistične morale, ki se kaže zlasti v odgovornem odnosu do dela, tovarištvu, poštenju, v medčloveških odnosih.

Po kongresu se je na prvi seji sešel svet Zveze sindikatov Jugoslavije in izvolil oziroma potrdil predsedstva sveta ZSJ in predsednika.

Predsednik sveta ZSJ je še naprej Bogoljub Nedeljković, ki so ga izvolili maja letos. Svojo dolžnost bo opravljal do izteka enoletnega mandata.

Člani predsedstva pa so: Alija Avdić, Stojanka Lizdek, Kemal Karačić, Lazar Djodjić, Vukadin Raković, Milutin Vukašinović, Josip Franić, Jasna Majdak, Mladen Herceg, Stojan Stojčevski, Mihajlo Djurevski, Alaksandar Donev, Lojze Fortuna, Franc Humar, Marjan Orožen, Milun Tadić, Milanka Stanković, Radislav Jovanović, Bogoljub Nedeljković, Miloš Vujaković, Dušan Bogdanov in Stjepan Šišić.

V predsedstvu je zdaj 22 članov namesto 31, kolikor jih je bilo doslej.

MLADI HOČEJO BITI PREDVSEM SAMOSTOJNI

Mladi so z ugotovitvami in usmeritvami, ki so jih zapisali v svoje kongresne dokumente v zadnjih mesecih zbudili precej razburjenja, v posameznih okoljih pa, žal, premalo dialoga. Smo pač navajeni, da so mladinci svoje dokumente za prejšnje kongrese v glavnem prepisovali iz dokumentov drugih družbenopolitičnih organizacij, in jim le sem ter tja dodali nekaj lastnih misli. Kot kaže, pa so v zadnjem času začeli misliti s svojo glavo in iskati izhod iz težav, ne pa le opozarjali nanje.

Sedanji mladi rod je rasel brez večjega pomanjkanja v času, ko smo v Jugoslaviji po eni strani živeli dobro, po drugi strani pa se zadolževali prek realnih možnosti in pozabljali na trenutek, ko bo treba vse to plačati. Ta trenutek je prišel. Jasno pa je, da so tudi mladi tisti, ki bodo morali – v glavnem sicer zelo malo krivi – ta bremena prevzeti nase.

Začne se že pri učencih in študentih. Štipendije (predvsem kadrovske) ne sledijo več vse pogostejšim podražitvam. Še več, štipendij je vedno manj. Lani jih je bilo razpisanih okoli 6.000, letos pa kar 2.000 manj. Vedno dražje je tudi bivanje v dijaških in študentskih domovih. Vendar v njih stanuje le peščica študentov in učencev. Večina je podnajemnikov, ki za sobice plačujejo večinoma astronomske vsote. Mladinci vidijo rešitev v načrtni gradnji domov za učence in študente.

Po končanem šolanju se mladi pogosto znajdejo pred zaprtimi vrati organizacij združenega dela. Med vsemi, ki iščejo zaposlitev v Sloveniji, je namreč kar polovica mladih. To pomeni, da je nekaj več kot 6.000 mladih Slovencev v neenakopravnem položaju s tistimi, ki se šolajo, ali so zaposleni. Temeljne pra-

vice v naši družbi izhajajo namreč iz pravice do dela in nezaposlenost tako že sama po sebi pomeni onemogočanje uveljavljanja lastnega samoupravnega položaja. Zato se ZSMS zavzema za preusmerjanje delavcev, zaposlovanje štipendistov in pripravnikov, za omejevanje honorarnega in pogodbenega dela in nasprotuje linearnemu zaposlovanju.

Dolgoročno pa zagovarja uveljavljanje prehoda na usmerjeno izobraževanje, postopno oživljanje gospodarske rasti na osnovi dolgoročnega stabilizacijskega programa in intenzivno zaposlovanje, ki skupaj z uveljavljanjem socialističnega samoupravljanja pomeni izhod iz sedanjih težav pri zaposlovanju.

Tudi težavne razmere, za pridobitev stanovanj in pa visoki stroški vzdrževanja prizadevajo mlade. Tako le petina mladih družin lahko računa, da se bo v petih letih vselila v svoje ali družbeno stanovanje. Žal niso uspela prizadevanja mladinske organizacije, da bi imele mlade družine prednost pri dodeljevanju solidarnostnih stanovanj. Zato pa se ZSMS zavzema za gradnjo manjših in cenejših stanovanj. Občinske konference ZSMS so tudi zavezane, da na svojem področju evidentirajo vsa nezasedena stanovanja ter površine, ki bi jih bilo mogoče z manjšimi sredstvi preurediti v stanovanja. Predlagajo tudi preurejanje podstrešij, ki sicer ne pomeni celovite rešitve stanovanjskega vprašanja, a lahko razreši marsikateri konkreten primer.

Mladi se ne srečujejo zgolj z eksistenčnimi težavami. Sami v sebi in z drugimi se spopadajo zaradi »drugačnosti«. Hočejo biti predvsem samostojni. Ne zadovoljijo se s tem, da posa-

meznim mladincem dodelijo kakšno (večinoma nepomembno) politično funkcijo, v resnici pa pri tem ne morejo ničesar spremeniti. Mladih je zelo malo med delegati. Če pa že so, so večinoma v osnovnih okoljih. Čim višja je raven družbenopolitične skupnosti, tem manjše je število mladih delegatov. Tako je v zvezni skupščini le slaba dva odstotka mladih delegatov. »Mladih« pomeni mlajših od 27 let. Podobno je tudi v združenem delu. Šele vsak stoti direktor je mlajši od trideset let. Morda je to posledica neizkušeniosti in neznanja, lahko pa tudi nezaupanja.

Pri nas je, ugotavljajo mladi, še preveč pokroviteljstva nad mladimi in nad njihovo organizacijo. Še vedno se nismo navadili na drugačne poglede mladih. Prav zato ni naključje, da je bilo eno glavnih vprašanj, ki so si ga zastavili slovenski mladinci pred novomeškimi kongresom, ne toliko revolucioniranja organizacije, ampak doseganje njene samostojnosti kot pogoja za njeno revolucioniranje. Temu se ni čuditi, saj je nekateri strah pred neposrednostjo in glasno kritičnostjo mladih privedel celo do tega, da so začeli onemogočati uveljavljanje pobud mladih. To se je pokazalo predvsem pri razpravah o osnutku mladinskih kongresnih dokumentov, v katerih so mladi zapisali nekaj trditev, ki so dvignile precej prahu. Včasih je bilo to zato, ker so bili mladi pri pisanju marsikje premalo natančni, na primer pri obravnavi meznega položaja delavcev, pri poglavju o ohranjanju revolucionarnih tradicij in še kje. Mladi so bili v svojih trditvah namenoma napadalniki, včasih zato morda tudi zaletavi. S tem so namreč hoteli sprožiti dialog tudi z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami. Povsod jim to ni uspelo. Medtem ko nekateri niso bili gluhi za njihove ideje, je ponekod prihajalo celo do tega, da so posameznim mladinskim funkcionarjem po občinah grozili, da bodo, če bodo vztrajali na svojih stališčih, po preteku mandata čutili posledice pri iskanju nove zaposlitve. To pa ni več le pokroviteljstvo!

Tu pa že zadevamo na moč, torej vlogo in pomen slovenske mladinske organizacije. Še vedno ji lahko očitamo (tudi druge družbenopolitične organizacije niso izjeme), da ima premalo aktivnih članov. ZSMS predvsem ni še množična organizacija. Pri tem je ovira dvoje: prvič, ozko razumljena tradicija skrajnosti, drugič, pred leti sprejeta, pa marsikdaj napačno

tolmačena trditev, da so »vsi problemi mladine družbeni«.

Ko so mladi po vojni ugotovili, da SKOJ po osvoboditvi ne more biti množična organizacija, saj je bil organizacija izbranih mladih komunistov, ne pa mladih iz vseh okolij in različnih nazorskih prepričanj, so takratni mladinci sklenili, da se SKOJ vključi v enotno Ljudsko mladino Jugoslavije. Vendar se je prevladujoč vpliv SKOJ poznal tudi v tej organizaciji in je ni povsem zapustil celo do danes, ko se najširša organizacija mladih

Druge družbenopolitične organizacije so delo mladinske organizacije zato kritizirale in poudarjale, da so »vsi problemi mladine družbeni«. Pretirano poudarjanje tega načela je vodilo v drugo skrajnost. Mladinski funkcionarji so se začeli bati vsega, kar je preveč dišalo po »mladinskem«. Obravnavali so le še splošnejše družbene probleme, pri tistih, ki najbolj zadevajo mlade, pa je bil njihov glas bolj šibak. Posledice se vidijo še danes. Ko so pripravljalci novomeških kongresnih dokumentov opozorili na te-

Osnovne organizacije ZSMS v delovnih organizacijah morajo vplivati in odločati o temeljih plana DO in s tem plana zaposlovanja, vplivati morajo na vsakoletne plane štipendij, na kadrovska vprašanja ...

imenuje zveza socialistične mladine. Mladinska organizacija je v zadnjih dveh desetletjih pomenila kraj, kjer so se kalili politični kadri, kar ni slabo. Slabo pa je, če pomeni le odskočno desko za tiste, ki hočejo na ta račun narediti politično kariero. Nastajala je mladinska elita, kar jo je odtujilo od večine mladih. ZSMS se je zato, da bi kljub vsemu vsaj na zunaj kazala svojo množičnost, začela ukvarjati in se do neke mere še ukvarja z velikimi akcijami, kot so mladinske delovne akcije, proslave, množični pohodi. Tako je postala paradna organizacija ali servis za proslave, kot jo nekateri imenujejo še danes. Po drugi strani pa se je, ločeno od interesov večine mladih, ukvarjala le s tipično mladinskimi problemi, kot sta, na primer, gradnja dijaških in študentskih domov ter štipendijska politika. Vsi drugi družbeni problemi, kot so zaposlovanje, gospodarjenje, samoupravljanje, delegatski odnosi, tisto torej, kar se ni ravno neposredno nanašalo na mlade, pa mladinske organizacije niso kaj dosti zanimali.

žaven družbenoekonomski položaj mladih, še bolj pa, ko so spregovorili o množični kulturi mladih, so ponovno slišali očitke, da »cehovsko vztrajajo na mladinskih posebnostih«. To pa ne bo več držalo. Kaže namreč, da so zaostrene družbenoekonomske razmere mladinski organizaciji, pa tudi drugim, ponudile izredno priložnost, da se potrdi in razširi svoje vrste. Pred kongresom se je pojavilo nekaj težav, ki kažejo, da je mladinska organizacija to priložnost tudi izkoristila. Nehala je zgolj opozarjati na probleme, ampak išče tudi rešitve zanje. Priznava svoje napake, vendar tudi vztraja na svojih argumentiranih stališčih. Skratka, vedno bolj postaja enakopraven sogovornik v političnem dialogu.

Čeprav še vedno ne moremo reči, da se je slovenska mladina množično vključila v ZSMS. Vzrokov je verjetno več. Morda se mladinske organizacije še vedno preveč drži stari »sloves«, morda se mladinski aktivisti tudi premalo trudijo, da bi s svojim delom in prizadevanji seznanili širši krog mladih.

(Nadaljevanje na strani 7)

Mladinska organizacija mora biti mlademu delavcu opora za njegov samoupravni razvoj v naši družbi

Aktivnost kolesarjev

V sredini meseca avgusta je kolesarska sekcija RSD seznanila vse delavke in delavce o ustanovitvi EMO trimskih kolesarskih poti. Vsak kolesar, ki bo prevozil po EMO trim poteh 200 km, bo prejel bronasto značko kolesarja. Vsak kolesar, ki bo prevozil 500 km, bo dobil srebrno, za 1000 prevoženih kilometrov po kolesarskih poteh pa bo vsak prejel zlato značko kolesarja.

Do 23/10-1982 je stanje prevoženih kilometrov naših sodelavcev ljubiteljev kolesarjenja naslednje:

MOŠKI

Skupina B (41 do 50 let)

ČERNE Dimitrij	39
FLIS Milan	21
SCHMIDT Oskar	194
TOMINC Ivan	134
LEBIČ Maks	21
COKAN Ludvik	21
VALENTIČ Drago	21

Skupina C (31 do 40 let)

JURC Rudi	171
RADANOVIČ Toni	58
ŠTAJNPIHLER Radovan	39
ŠTAMPE Rudi	21
IVANČIČ Zmago	21
GRILANC Anton	21

Skupina D (do 31 let)

SPOLENAK Marjan	184
COCEJ Peter	134
PREZELJ Miran	76
CIRMAN Branko	37
ROJNIK Robert	37
POGLAJEN Janez	21
ROŽEJ Miro	21
RADOJKOVIČ Tomče	21

ŽENSKE

Skupina C (31 do 40 let)

TOMINC Erna	134
-------------	-----

Skupina D (do 30 let)

ZUPANČIČ Breda	134
BINLIK Kristina	58
JELENIKO Marija	21
PESKO Alenka	21
RAMŠAK Jelka	21
ŽUČKO Vanja	21
IVANČIČ Januška	21
BEVC Pavla	21
VONČINA Tanja	21

MLADI EMA V PRIHODNJE

PROGRAM DELA KOORDINACIJSKEGA SVETA ZSMS DO EMO – CELJE ZA OBDOBJE 1982/1983.

Vsebina programa zajema skupne interese vseh osnovnih organizacij ZSMS TOZD in DSSS ter komisij, ki delujejo pri KS ZSMS DO EMO.

I. SAMOUPRAVNI ODNOSI

1. Spremljanje dela in ocena delovanja delegatov, delegacij OO ZSMS TOZD. Spremljanje dela in ocena delovanja mladih, ki so vključeni v samoupravne organe in DPO v TOZD in na nivoju DO.

Nosilec: sekretar KS ZSMS, komisija za IPD.

Rok: Najmanj dvakrat letno (oziroma po potrebi).

2. Inicijativa za sprejemanje in spreminjanje že sprejetih samoupravnih splošnih aktov, organizacija razprave in oblikovanje stališč.

Nosilec: predsednik KS ZSMS, komisija IPD v povezavi z ostalimi DPO.

Rok: stalna naloga – spremljanje

3. Spremljanje dela in ocena delovanja samoupravnih organov v TOZD, DO.

Nosilec: predsednik OO ZSMS in komisija za IPD.

Rok: stalna naloga – spremljanje

4. Sodelovanje OO ZSMS TOZD v pripravi za izvajanje referendumov, volitev in drugih akcij.

Nosilec: predsednik in sekretar OO ZSMS v sodelovanju z ostalimi DPO.

Rok: ob izvajanju omenjenih aktivnosti

5. Organizirati problemske konference mladih z določeno problematiko, ki se pojavlja pri delu mladih v OO ZSMS, v DSSS, v TOZD oziroma v celotni delovni organizaciji.

Nosilec: predsedstvo OO ZSMS TOZD, v sodelovanju z ustreznimi strokovnimi službami.

Rok: stalna naloga

Predvideva se v prihodnjem obdobju pet problemskih konferenc z naslednjimi temami.

I. TEMA: Uresničevanje delitve OD po rezultatih dela. Rok izvedbe: december 1982.

Zadolžen za izvedbo: predsedstvo OO ZSMS v sodelovanju s kadrovsko splošnim področjem.

II. TEMA: Kadrovska in štipendijska politika v DO EMO. Rok izvedbe: februar 1983.

Zadolžen za izvedbo: komisija za IPD, sekretar OO ZSMS.

III. TEMA: Stanovanjska problematika mladih v DO EMO. Rok izvedbe: april 1983.

Zadolžen za izvedbo: komisija za IPD, sekretar OO ZSMS.

IV. TEMA: Inventivna dejavnost mladih v DO EMO. Rok izvedbe: sredina maja 1983.

Zadolženi za izvedbo: predsedstvo OO ZSMS v sodelovanju z DIATI in razvojnou službo.

V. TEMA: mladi in prosti čas. Rok izvedbe: marec 1983.

Ostale teme pa se bodo določile oziroma oblikovale sproti, glede na aktualnost določene problematike.

II. EKONOMSKI ODNOSI

1. Organizacija in izvedba razprave ter sprejemanje stališč o osnovah letnega plana TOZD, DSSS, DO.

Nosilec: predsedstvo OO ZSMS TOZD, v sodelovanju z ustreznimi strokovnimi službami.

Rok: stalna naloga

2. Mesečno spremljanje izvajanja planov TOZD, DSSS in DO kot celote, razprave o zaključnem računu.

Nosilec: predsedstvo OOZSMS, v sodelovanju z ustreznimi strokovnimi službami.

Rok: ob mesečnih in periodičnih obračunih

3. Svobodna menjava dela med TOZD in DSSS – obravnava poročil.

Nosilec: predsedstvo OOZSMS.

Rok: ob mesečnih periodičnih obračunih

III. IZOBRAŽEVANJE

1. Sodelovanje pri vključevanju naše delovne organizacije v sistem usmerjenega izobraževanja.

Zadolženi: predsedstvo OO ZSMS v sodelovanju s kadrovsko splošnim področjem.

2. Sodelovanje pri pripravi programa izobraževanja mladih delavcev za delo v

samoupravnih organih in drugih družbeno političnih organizacijah v TOZD, DSSS, oziroma DO kot celoti.

Nosilec: komisija za IPD, sekretar KS ZSMS v povezavi s področjem za kadrovske odnose.

Rok: 1/4-1983

3. Vključevanje delegatov v izobraževalne akcije, ki so v DO ali izven nje.

Nosilec: komisija za IPD, sekretar KS ZSMS, sektor za kadrovske in samoupravne odnose (oddelek za izobraževanje).

IV. DELO KOMISIJ – poteka v skladu z njihovimi programi dela.

V. MLADINSKE DELOVNE AKCIJE

Vključevanje mladih iz OO ZSMS TOZD v mladinske delovne akcije organizirane na občinskem, republiškem in zveznem nivoju.

Zadolžen: predsedstvo KS ZSMS v sodelovanju z ostalimi DPO v DO in organi OK ZSMS.

VI. VKLJUČEVANJE MLADIH V ZK

Zadolžen: predsedstvo OO ZSMS, komisija za IPD.

Rok: stalna naloga

Za izredno prizadevno delo na področju kulturne dejavnosti v naši delovni organizaciji je zaslužno prejela priznanje Koordinacijskega sveta ZSMS EMO mladinka iz DSSS Andreja Semolič.

MLADI HOČEJO BITI ...

(Nadaljevanje s 6. strani)

Težava pa ni le v neseznanjenosti. Gre tudi za odnos med »pravimi« mladinci in drugim delom mladine. Nekateri namreč kar naprej mislijo, da je lahko pravi mladinec samo tisti, ki dela v vrstah ZSMS, ne pa tudi v kulturnih ali športnih društvih, v interesnih skupinah itd. O tem priča tudi težnja, ko hočejo mladinci v novem statu-

tu zamenjati nekdanji sistem kolektivnega članstva družbenih organizacij in društev z novo opredelitvijo o frontnosti mladinske organizacije. Kot kaže, se jim je tudi tukaj zataknilo pri izrazoslovju. V Sloveniji namreč že imamo najširšo fronto delovnih ljudi in občanov. To je socialistična zveza. Zato pa znotraj te fronte ne potrebujemo nove fronte. Gre za to, da želi ZSMS

v svoje vrste vključiti kar najširši krog mladih, ki čutijo pripadnost samoupravni družbi, ne glede na njihov svetovni nazor. Se bolj naj bi torej ZSMS bila množična organizacija mladih, ne pa njihova partija. To pa ji ne bo uspelo le s spreminjanjem organizacijskih oblik. Nasprotno. Delati bi morala čim manj formalno, togo, saj se je tak način dela, kot ga je pretežno vzdrževala doslej, pokazal kot manj zanimiv za mlade. Mladim so tuji sestankovanje in druge toge organizacijske oblike. Tuj

jim je vsak formalizem in vka-

lupljanje. Tudi mladi imajo v sedanjih težavnih gospodarskih razmerah zahtevne naloge. Za prednostno so si že pred kongresom zadali boljše gospodarjenje, skratka, uresničevanje stabilizacijskega načrta. To ni nič drugega, kar je potrdilo, tudi čez 400 delegatov mladinskega kongresa, saj so prav mladi najbolj zainteresirani za stabilnejši gospodarski in politični položaj, ki jim edino lahko zagotovi bolj-šo perspektivo.

Izleta v neznano se je udeležilo 90 delavcev in delavk iz DSSS in TOZD Frite

IZLET V NEZNANO

Komisija za šport in rekreacijo pri OOS DS Skupne službe je organizirala v petek, 19. 11. 1982 izlet v neznano.

Določen je bil organizacijski odbor v sestavi: Grilanc Anton, Peternel Franjo, Gregorčič Emil, Zupančič Breda in Turnšek Marta.

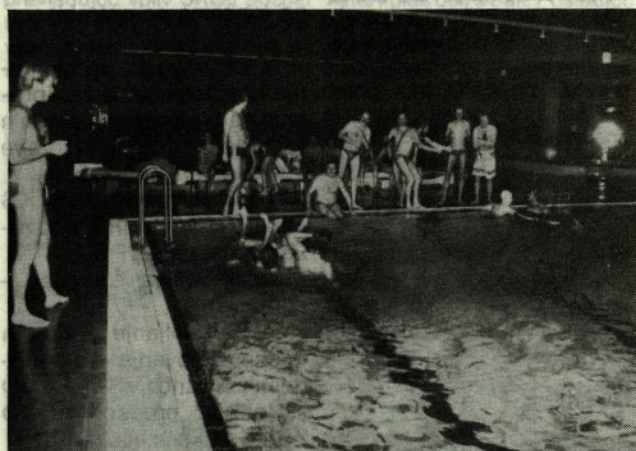
Namen izleta je bil vključiti čimvečje število članov DSSS in TOZD Frite v razne rekreativne aktivnosti izven svojega delovnega okolja, istočasno pa jim nuditi po zaključku teh aktivnosti kulturno-zabavni program.

Povabljeni na izlet so bili tudi družinski člani.

Vsi prijavljeni so bili seznanjeni o kraju izleta šele v avtobusu. Devetdeset prijavljenih se nas je odpeljalo v Tuheljske Toplice, ki so približno 70 km oddaljene od Celja.

Izlet na cilj – to je v turistično – rekreativni center Mihanovič v Tuheljskih Toplicah, nad izredno lepo urejenimi in številnimi objekti, ki služijo namenu rekreacije in telesne kulture. Tuheljske toplice

V rekreativnem kegljanju v borbenih igrah so ekipo sestavljali »fantje in dekleta«. Ekipo je štela 6 članov. Igralo se je na tri sete. Velja poudariti, da se je rekreativnega kegljanja udeležilo 12

V spretnostnih igrah v vodi je nastopilo nekoliko manj ekip (samo 12), zato pa so te igre povzročile toliko več smeha in zabave med opazovalci

stavi: Vovk Marija, Cocej Peter, Ivančič Januška, Lebič Maks, Zupančič Breda in Ivančič Zmago.

Naslednja disciplina je bil namizni tenis mešanih parov – en moški in ženska. Nastopilo je 16 mešanih parov, torej 32 nastopajočih.

Zmagala je dvojica: Končan Konrad – Jazbinšek Vera, drugo mesto je osvojila dvojica: Peternel Franjo – Bobinac Zlata in tretje mesto: Grilanc Anton – Tkalcich Irena.

Po dveh disciplinah kegljanja in namiznega tenisa smo komaj čakali, da se kopamo v bazenu s termalno vodo, ki ima 30 °C, v malem bazenu, kjer smo si pregreli ude pa je temperatura vode 36 °C.

V igrah spretnosti v vodi so bile določene štiri igre. Ekipo je štela 4 tekmovalce.

Prva igra je bila tekmovalna na zračni blazini, druga igra je bila plavanje z medicinko, seveda z zavezanimi nogami, tretja igra je bilo

Rekreativnega kegljanja se je udeležilo 72 tekmovalcev oziroma 12 ekip. Prvo mesto je osvojila ekipa »samozvanih« Optimistov (Grilanc Anton, Jazbinšek Vera, Gregorčič Emil, Jerovšek Milena, Gregorčič Irena, Končan Konrad)

Program izleta je bil naslednji:

ob 14.30 – kosilo,
od 16.00 – 17.00 rekreativno kegljanje,
od 17.00 – 18.00 ure – igranje namiznega tenisa,
od 18.00 – 19.00 ure – aktivnosti v bazenu – igre spretnosti,
od 19.00 ure naprej večerja z zabavnim večerom.

Vsi prisotni so bili prijetno presenečeni, ko smo prispe-

so poznane po izvorih zdravilne vode.

V omenjenem centru je izredno dobro organiziran programiran aktivni odmor delavca, s katerim si varuje in krepi zdravje z naravnimi in fizikalnimi postopki.

Po kratkem ogledu športnih objektov je sledilo kosilo in po njem rekreativne aktivnosti. Že v obeh avtobusih med vožnjo so se formirale skupine za posamezne papore.

ekip, torej 72 rekreativcev – kegljačev. Rezultati pa so bili naslednji:

Zmagala je ekipa OPTIMISTI v sestavi: Grilanc Anton, Jazbinšek Vera, Gregorčič Emil, Jerovšek Milena, Gregorčič Irena, Končan Konrad.

Drugo mesto je zasedla ekipa JUPITER v sestavi: Radojkovič, Peperko, Sivka, Pesko, Klinc in Šrot.

Tretje mesto je zasedla ekipa VEČNO MLADI v se-

V namiznem tenisu se je v igri mešanih parov pomerilo 32 tekmovalcev. Največ uspeha je imela dvojica Jazbinšek Vera – Končan Konrad (fotograf emajlirca)

Udeleženci izleta v neznano v pričakovanju zaslužene večerje

veslanje na blazini in četrta igra pobiranje predmetov iz vode.

V igrah spretnosti v vodi je nastopilo nekoliko manj ekip, vendar so igre navdu-

Prijetno zabavo je popestril gost večera: gledališki in filmski igralec **FABIJAN ŠOVAGOVČIČ**

O prijetnem vzdušju večera nazorno govori posnetek

šile vse tekmovalce in vse prisotne, ki so vzpodbujali posameznike k čim uspešnejši izvedbi posameznih iger.

Zmagala je ekipa STABILIZATORJI v sestavi: Markež, Jevšinek, Kolman, Volf, drugo mesto je zasedla ekipa: POTOP v sestavi: Ciglar,

Jelenko, Stampe, Remškar, tretje mesto je zasedla ekipa VEČNO MLADI v sestavi: Ivančič Z., Ivančič J., Bobinac, Lebič.

Po končanih disciplinah smo odšli na večerjo in nadaljevali z družabnim večerom.

Ob prijetnem igranju ansambla METEORJI smo zaplesali.

Prijeten večer je popestril gost večera gledališki igralec Fabijan Šovagovič. Med odmori smo organizirali šaljiv srečolov, ki se ga je udeležila večina razporejenih rekreativcev.

Posebnost izleta je bilo nočno kopanje s presenečenjem, katerega smo pripravili v enem izmed odmorov igranja ansambla Meteorji. Nočnega kopanja se je udeležilo približno tretjina vseh prisotnih, ostali pa so odšli na ogled tega presenečenja v restavracijo. Vsi v vodi in v posebni restavraciji so pričakovali kakšno je to presenečenje. Kmalu so bili vsi na jasnem, ko se je začelo predvajanje risanih filmov v zaprtem bazenu.

Za dobro razpoloženje je poskrbel še naš Mišo (Mihe-lak) s kitaro, ki nas je vse zvalil, da še sami zapojemo kar znamo.

Po končani prireditvi smo se s prijetnimi vtisi odpeljali domov.

Na koncu je potrebno poudariti, da je izlet z rekreativ-

Za dobro razpoloženje je poleg ansambla METEORI poskrbel tudi naš sodelavec **MIŠO**

no vsebino popolnoma uspel in da si takšnih izletov v

Po večerji je bil na sporedu zabavni del srečanja. Ob prijetnem igranju zabavnega ansambla so udeleženci zaplesali

prihodnje še želimo. Mislimo, da je komisija za šport in rekreacijo DSSS s takšnim načinom vključevanja delavcev DSSS v množično rekreacijo opravila pionirsko delo v DSSS in tudi v TOZD Frite.

Želimo, da nas družbeno politične organizacije tudi v

prihodnje podprejo v takšnih akcijah.

Prav tako izrekamo pohvalo za amatersko delo članov komisije za šport in rekreacijo DS Skupne službe ter ostalim članom organizacijskega odbora, ki so pripravili tako uspešen izlet.

Grilanc Anton

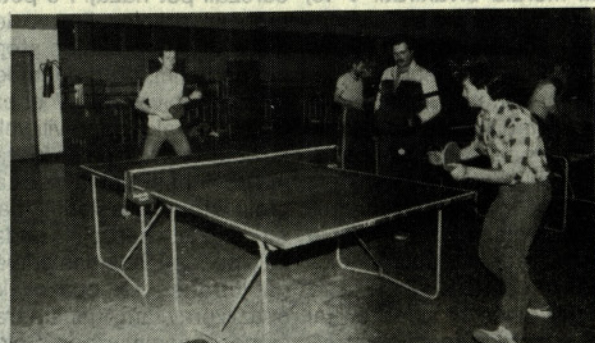
Ekipno prvenstvo EMO v namiznem tenisu

Tekmovanja se je udeležilo 16 moških in 4 ženske ekipe. Skupno je nastopilo 56 igralcev in igralk. Tekmovanje je potekalo v prostoru obrata družbene prehrane – jedilnici od 14. 10. do 15. 11. vsakič od 19. do 22. ure v času, ki je namenjen rekreativni vadbi namiznoteniške sekcije. Rezultati po kategorijah so bili naslednji:

Moške ekipe	Št. srečanj	Dob. seti	Točke
1. Kotli I	4	20	40
2. DSSS I	4	19	39
3. Odpreski-ERC I	4	18	37
4. Radiator I	4	12	26
5. DSSS II	2	8	19
6. Posoda I	2	7	18
7. DSSS II	2	5	11
8. Vzdrževanje II	2	5	10
9. Kontejner I	1	4	9
10. Vzdrževanje III	1	4	8
11. Kotli II	1	1	8
12. Radiator II	1	1	2
13. Orodjarna II	1	1	1
14. Orodjarna I	1	0	3
15. Vzdrževanje I	1	0	2
16. Zavarivač I	0	2	5

Ženske ekipe	Dob. seti	Razlika
1. DSSS I	6	12:2
2. Kotli I	3	7:9
3. DSSS II	1	4:12
4. Posoda I	0	1:18
		nepopolna ekipa

Ob koncu srečanja je RSD-EMO podelilo priznanja najboljšim ekipam na prvenstvu EMO za leto 1982.

REKORDER EIGERJA

Naš sodelavec, prekaljeni alpinist je eden redkih, ki je severno steno slovite gore preplezal sam in še to v vsega šestih urah.

Franček Knez je bil s prijateljem Pečovnikom v Eigerju že pred meseci, sredi trde zime, kjer sta vstopila v steno kljub slabemu vremenu. Toda pod Rode Flukom sta morala obrniti. Sipek sneg, led, snežni balkoni, so terjali svoje.

Nato je Franček spet pridno treniral in plezal, bil vodja najuspešnejše naveze v Andih in se takoj po povratku spet usmeril v Eiger.

Tokrat je za spremembo odšel pod severno steno Eigerja (Švica) sam. V vsega šestih urah kot prvi Jugoslovan preplezal Klasično smer. Vrh je sicer res visok »le« 3619 m, toda njegova mogočna 1800 m visoka severna stena spada med »tri zadnje probleme Alp«.

EIGER – ZGODOVINA

Eiger je ena od treh mogočnih sten v Alpah. Visoka je 1800 metrov z nadmorsko višino 3970 m. Zaradi njene višine in veličine se v njeno ostenje ujemajo že najmanjši oblaki, ki povzročajo spremembo vremena. Že v nekaj urah lahko steno zakrijejo megle, zdvija se nevihta in v hipu čez ostenje drejo slapovi ali snežni plazovi. Kadar pa zapiha mrzel veter skale prekrije požled, da se blešče, kakor steklo. Posledica teh nenadnih temperaturnih sprememb je, da čez steno neprestano pada preperelo kamenje in led. Zaradi vseh teh nevarnosti so dolgo časa steno smatrali za nepreplezljivo, še danes pa šteje vzpon čez njo za izreden podvig.

Da bi lahko spoznali Eigerjevo steno, čeprav površno, moramo poznati njeno zgodovino, ki sega mnogo generacij nazaj v leto 1929. Prvi so poizkusili plezalci iz Münchena, splezali so nekaj sto metrov in zatem zdrsnili, rešili so jih reševalci. Zatem sta se stene lotila Karel Mehringer in Maks Seldmayer. Brez težav sta splezala spodnji del in naslednji dan preplezala previsno ploščo do prvega ledišča. Tretji dan sta dosegla drugo ledišče, plezala sta naprej vendar zaradi padajočega kamenja sta morala bivakirati. V tej četrtkovni noči pa se je v steni zdvijala nevihta, stena se je prekrila s snegom in ledom. Ves petek je steno zakrivala megla, le v soboto se je za hip razgrnila in opazovalci so ju videli na skalnem stebrišču na levi strani drugega ledišča. Zatem ju je megla zagnila in skrila človeškimi očem. Skrila ju je za vedno nihče ni videl to, kaj se je zatem zgodilo, skrivnost je ostala poznana le steni. Čez dva tedna je steno obletel najboljši nemški pilot in pri tem odkril Mehringerja na eni od številnih polic do kolen v snegu zmrznjenega. Le dva klina sta ostala v steni, ki sta pomenila novo mejo v neznani svet. Kljub temu je misel o vzponu v drugih srcih živela še

naprej. Tisto poletje leta 1938 so bile v Münchenu olimpijske igre in Hitler je obljubil zmagovalcem Eigerjeve severne stene olimpijska odličja.

Takrat so se pod steno pojavili štirje izkušeni alpinisti Andreas Hinterstoiser, Willy Angerer, Edi Rainer in Toni Kurz. V svoj uspeh niso podvomili, vzpon pa so pričeli zelo uspešno. Preplezali so težavno mesto pod Rdečo pečino, gladke plošče ob njej pa so premagali z vrvmi nihanjem. Za seboj so potegnili vrv in si tako s tem odrezali pot nazaj. Po petih urah so preplezali prvo ledišče in strmo skalno stopnjo nad njim, ob drugem ledišču so bivakirali. V enem dnevu so tako napravili veliko delo, čez noč pa se je vreme poslabšalo, oblaki so zagnili steno. Naslednji dan so plezali naprej, vendar zelo počasi. Šele naslednjega jutra so jih opazovalci opazili prav tam, kjer sta tragično končala vzpon Seldmayer in Mehlinger. Kljub temu, da so bili izčrpani, so vzpon nadaljevali naslednji dan. Šele, ko je enega od njih zadel kamen, so se odločili za vrnitev. Sestopali so počasi in pomagali ranjencu. Do večera so se vrnili na prvo ledišče. Naslednji dan je neprestano snežilo in deževalo. Kljub temu so sestopali naprej. Bili so že blizu okna podzemeljske železnice, tako da se je čuvaj že lahko z njimi pogovarjal. Dve uri pozneje pa so iz stene prišli klici na pomoč. Čuvaj je nemudoma poklical reševalce, ki so še isti dan odšli v steno. Uspelo jim je, da so sto metrov nad seboj zagledali Tonija Kurza. Le-ta jim je povedal, da od vseh živi le še on. Reiner je zmrznil nekje višje v steni, Hinterstoiser je ponoči omahnil v globino, Angerer pa je visel mrtev pod njim. Ker ni imel vrvi, je na pobudo reševalcev splezal do Angererja, ga vrgel v brezno in vzel njegovo vrv. Kljub zmrznjenim prstom se mu je posrečilo razplesti zaledenelo konopeljno vrv in konce povezati v vrstico, ki jo je vrgel reševalcem, da so mu nanjo privezali vrv in kline za spust. Šest ur je trajal njegov obupni boj na borni poledeneli polici, preden mu je uspelo, da si je pripravil vrv za zadnji tridesetmetrski spust. Končno se je pričel spuščati, vsi so že verjeli v njegovo rešitev, le dva metra nad njihovimi glavami pa je obvisel na vrvi. Zmrznjeni prsti so spustili vrv, glava mu je klonila na prsi, nadčloveška volja je usahnila, njegovo življenje se je izteklo.

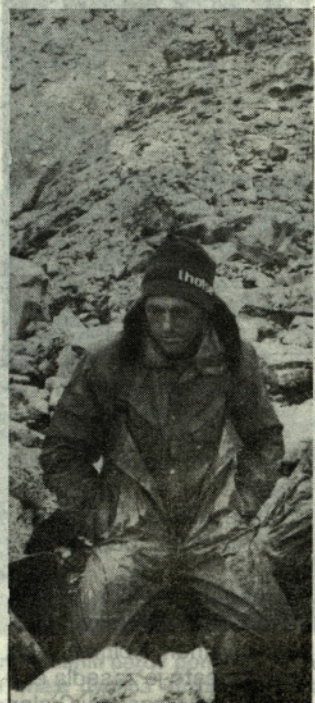
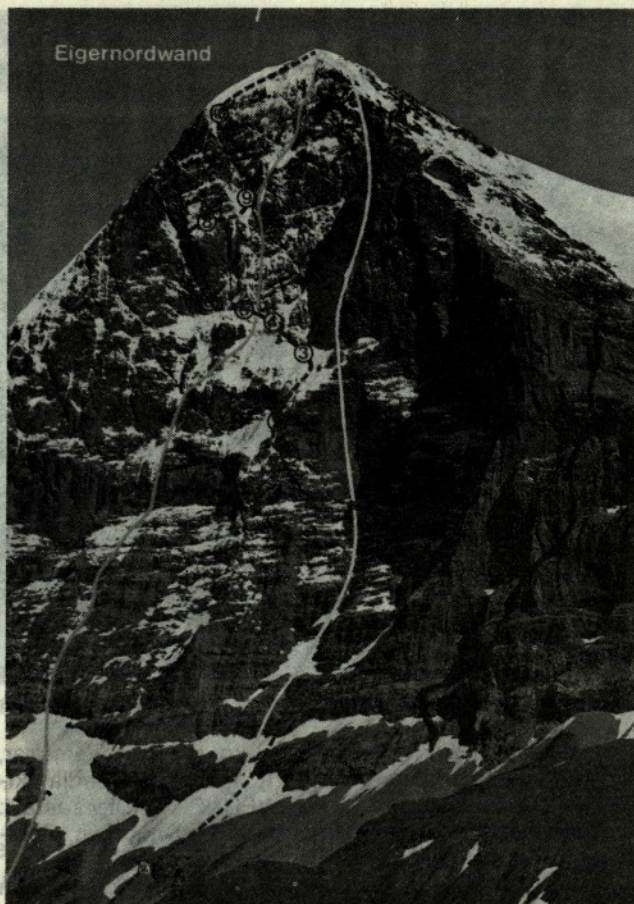
Švicarji so takoj prepovedali plezanje v steni in razširile so se govorice, da stene

ni mogoče preplezati. Zaradi tega so plezalci steno odslej še bolj oblegali. Želja po osvajanju jih je gnala v neznani svet. Po šestih neresnih poizkusih sta se stene lotila Vorg in Rebitch in jo preplezala do tam, kjer sta končala Seldmayer in Mehringer. Tu ju je neurje prikovalo za tri dni, zatem pa sta se srečno vrnila nazaj kljub slabemu vremenu. Kmalu zatem je v steni padajoče kamenje ubilo dva italijanska vrhunska plezalca Sandrija in Mentija.

Vendar vztrajnost ne pozna meja, eni so odhajali, prihajali pa so novi in novi.

Leta 1938 – 21. julija so se pod steno pojavili Andreas Heckmair, Ludvig Vorg, Henrich Hauer in Fritz Kasperek. Heckmair in Vorg sta mesec pred odhodom v Eiger pridno trenirala, v Münchenu pa sta si lahko izbrala prvovrstno opremo za skalo in led. Ko sta imela vse potrebno, sta se utaborila pod steno. Dvajsetega julija sta bila že v steni pod Rdečo pečino. Ker je bilo drugo jutro oblačno, sta se odločila za umik. Pri sestopu pa sta srečala Kaspereka, Hererja, Fraisla in Brankovskega. Kljub temu pa sta sestopila pod steno. Čez nekaj ur pa se je vreme izboljšalo. Sestopati sta pričela tudi Brankovski in Fraisl, saj je tega zadel kamen. Naslednje jutro sta Vorg in Heckmair vstopila v steno že zelo zgodaj, do dvajsetih sta dohitela navezo od prejšnjega

dne in skupaj so dosegli najvišjo mejo prejšnjih poizkusov. Zatem so pričeli v desno proti rampi in tam bivakirali. Prihodnji dan so plezali naprej in nad rampo zavili v desno proti ledišču v obliki pajka. Tu pa jih je ujelo slabo vreme. Ponovno so bivakirali. Ker je močno snežilo, so se prožili plazovi. Čeprav so bili že blizu roba stene, je v teh težavnih razmerah Heckmair, ki je vodil celotno navezo, večkrat padel. Le srečno naključje je botrovalo, da so se dokopali do roba stene in dosegli vrh Eigerja. Tako so Nemci le slavili zmago na vrhu Eigerja z dvignjenimi rokami.

Pred leti pa sta za največjo senzacijo poskrbela Mestner in Habeler, ko sta steno preplezala v fenomenalnem času desetih ur.

Takšna je bila groba zgodovina Klasične smeri. Leta so tekla, v severni steni Ei-

gerja so nastale nove in še težje smeri. Mnogim je uspelo, veliko pa je bilo takih, ki jih je stena pogubila in si tako nadela ime »gora Morilka« ali »Ljudožerka«.

Franček Knez

Eiger – svetovni rekord

Sedim na robu pašnika, ki sega vse do grušču severne stene Eigerja. Nemo piramidasto ostenje visi nad menoj, kakor mora in še ne izpolnjena želja. Iz stene, čez katero padajo slapovi vode, veje hlad, od tu in tam pa se slišijo odmevi padajočega kamenja. Svoj dopust sem letos namenil tej steni in trdno odločen z očmi še enkrat preletim ogromno ostenje. Se preden se znoči si zložim opremo za naslednji dan na poseben kup. Na ta kup zložim nahrbtnik, vetrovko, dva ledna kladiva, deset metrov vrvi, plezalni pas, dereze in tri vponke, ter tri kline, zraven pa dodam še napolitanke in čokolado. Vse to mi mora zadostovati za en dan, čutare s seboj ne jemljem, kajti popoldne čez steno derejo slapovi vode in kaj vem, kako bom splezal lahko čez nje.

Ob pol šestih zjutraj pobrem opremo in že se spotikam po grušču do vstopa v steno. Na ozki polički si pripenem pas s tremi vponkami in klini. Zavihtim si nahrbtnik na ramena, ura je šest, izgnil je mrak noči, jasno jutro pa mi naznanja lep dan. Plezam navzgor čez pragove, zatem zavijam v desno v žleb po katerem teče voda. Po nekaj sto metrih že naletim na prve kline, ostanke vrvi in obleke. Plezam kolikor hitro se da, pa se mi vseeno zdi, da stojim na mestu. Rdeča pečina je še zmeraj nekje visoko nad menoj.

Končno pa stena postane strma, hip za tem obstanem pod previsnim pragom, ki ga reže razpoka. Nekaj klinov pod njo mi pove, da se nisem izgubil. Zgrabim za razpoko, prsti mi drse iz vlažne pokline in zaobljenih prijemov, zberem vse sile v zasun in se potegnem čez previs. Nad njim uzrem položno poklino, ki se konča na poledenelih ploščah. Splezam ob njih v strmo steno, kjer je kopno, samo, da ne uporabim derez. Tako dosežem zasneženo polico, z nje pa zagledam znan prehod –

Hinterstoiserjevo prečnico. Ura je sedem, pot mi v curkih lije čez lice, slečem pullover in si zaviham rokave. Pred tem težavnim mestom sem pod veliko psihično obremenitvijo. Pritrjena vrv, ki visi čez plošče, je že na začetku nasekana od padajočega kamenja, zato si še pomisliti ne upam, da bi se obesil nanjo, le svojo vrv pripenem nanjo. Ravnotežje lovim na majhnih oprimkih, ki jih daje zbrušena skala, noge pa mi bingljajo na poledenelih stopih. Po nekaj metrih oprimki postanejo večji, stena se položi in v trenutku ostane slovita prečka za menoj. Kakor na dlani imam pred seboj prvo ledišče, iz nahrbtnika vzamem ledna kladiva, na noge pa si pripenem dereze. Led je trd in siv, ker pa sem se šele pred dnevi vrnil iz ameriških Andov sem navit in ledišče kar pretečem. Na robu ob skalni steni snamem dereze, kladivo zataknam za pas in se lotim strmega skoka. Veliki in trdni oprimki mi nudijo čudovito plesanje in kar prehitro je vsega konec, položne plošče me zatem vodijo proti levi, tu pa oprimki postanejo skopi in majhni, povrhu vsega so obrnjeni navzdol, ravnotežje obdržim le s pomočjo trenja podplatov. Vse je igra za živce, ki sem je vajen, na koncu se dvignem čez previs in pred seboj imam drugo ledišče. Ponovno si pripenem dereze in že plezam po sivem ledu navzgor. Večkrat zajamem sapo, šele na zgornjem robu ledišča se za hip ustavim in obrišem potno čelo. Sledi dolga prečka levo po ledišču, okoli skalnih robov, ki jih ni konca. Nekajkrat prižvižgajo manjši kamni, ki pa moje vname ne zmotijo. Na robu ledišča zavijem v poledenelo in krušljivo skalo, ki me pripelje na nekakšen zasnežen rob. Pod manjšim previsom iz snega štrlijo vrvi in vrečke, zavem se, da je tu »Bivak smrti«. Ura je osem, z lahkoto sem premagal polovico stene, splezam okoli rqba na tretje ležišče. Led na njem je črn,

saj je na debelo pokrit s plastjo skalnega drobirja.

Hitim čez ledišče, saj se bojim kamnitih izstrelkov. Vihtim kladiva, da leti ledeni drobir na vse strani. Oddahnem si šele na začetku rampe v zavetju strmih skal. Rampa je v bistvu ogromna razpoka, ki se vzpenja poševno navzgor, tako, da njene konca niti ne vidim. Najprej je plezanje lahko, nato postane težavno, ko se tlačim v plitvi zajedi, ki se blešči od požleda. Izvesim se pod leden previs, kamorkoli se ozrem, povsod je tanka plast ledu. Obesim se na star klin pod nogami mi zazija praznina, prednje zobe dereza zasadi v plitve razpoke, prsti krčevito stiskajo skalne robove, ki mole iz ledu. Potegnem se čez rob v zaledenelo kotanjo, iz katere splezam pod leden slap. Teh sem vajen in z lahkoto opravi z njim. Zopet stojim na ledišču, ura je devet in trideset minut, splezam na njegov zgornji rob in prežim po krušljivi steni v desno. Plezam ob stari vrvi na kateri visijo zarjaveli klini. Potegnem se v poč in po njej priplezam na udobno polico, ki se proti desni vse bolj oži, da so na koncu le še za dlan velike poličke. Takšna je ta prečka »Bogov«, ki me postavi na ledišče, ki so mu za-

radi specifične oblike dali ime »Pajek«. Tu si ponovno pripenem dereze, saj sem jih pred prečko pripel za pas. Ledišče izgleda na videz majhno, ko pa ga plezam, vse pogosteje počivam. Utujenost se je naselila v noge. Končno tudi Pajka pustim za seboj, zavijem v poševen žleb, nad glavo uzrem še zadnje težko mesto izstopa poč. Ura je deset. Po počeh se sveti led, strašansko sem žejen, v popoldanskih urah tu derejo slapovi vode, sedaj pa so povsod le debele sveče ledu. Niti se dobro ne zavem, ko kotel, kjer stojim, zasujejo izstrelki ledu in skale. Nastane pravi pekel. Žvižga, poka, kosi ledu in kamenja se odbijajo od stranskih sten, tako, da je nemogoče ugotoviti kam bodo padli. Prilepljen ob steno le čakam, počasi se vse umiri, plezam naprej. Krušljiva in zaledenela poklina me zaposli in mi izpija moči. Dereze zopet opravljajo svoje delo, le škripajoči kovinski zvok, ko se tarejo ob skalo, oznanja trenutke samotnega boja. Prsti grebejo po poledeneli poklini. Prestopim v širok razkorak in se stegnem čez previs, kratek polteg navzgor, noge zanihajo v zrak, vsa teža za hip obvisi na konicah prstov. Zatem pa

že stojim na robu previsa, prestopim v zaledenel žleb. Nad glavo se zariše rob stene, v razkoraku premagam žleb, ki ga preseka plaz, za njim je le še položno preperelo skalovje, ki se spaja z vršnim snežiščem. Usedem se ob robu snežišča, snamem si čelado, ura je 11.30. Obrišem si mokre lase in obliznem razpokane ustnice, zakoračim v sneg, ki se blešči v soncu. Počasi se vzpenjam po grebenu proti vrhu.

Stojim na položnem temenu na vrhu Eigerja, nisem ne vesel ne žalosten, še utrujen ne, le strašansko žejen. Sploh ne dojamem veličine svojega dejanja, kakor bi ne plezal severne stene Eigerja.

Pričnem s sestopom in ob dveh sem že pod steno. Naslednji dan me ujame hudo neurje, vendar sem pod previsom na suhem. Šele drugega dne se vreme popravi, da lahko odidem v mogočen desni steber, po treh urah preplezam smer v odlični skali. Ko odhajam, postaja stena za mano vse manjša, ovita v deževne oblake iz katerih padajo debele solze in zdi se mi, da se bom še vrnil.

13. 7. 82 Klasična smer – Knez – 6 ur

15. 7. 82 Prvenstvena smer – Dvojka – 3 ure

SMUKA NA GOLTEH BO

Letošnja smučarska sezona bo prav gotovo privabila veliko smučarjev na bele poljane, toliko bolj, ker smučanje v tujini ni več dosegljivo vsakemu žepu.

Po večmesečnih pogajanjih je dokončno jasno, da bo smučarski center na Golteh obratoval, česar smo se razveselili predvsem smučarji, saj čudoviti tereni omogočajo odlično smuko. Usposobljeni sta naši brunarici, od tega bo ena v najemu, ena pa bo na razpolago delavcem EMO in njihovim družinskim članom. Cene prenočišča bodo ugodne in enake lanskim, zato menimo, da moramo izkoristiti cenen in udoben zimski oddih.

Prijave za oddih v naši brunarici sprejema služba družbenega standarda tov. Veber Marjana, tel. 634 od 15. 12. 1982.

Cena prenočišča za delavce EMO in njihove družinske člane je 80 din.

Cena za zunanje goste pa 120 din.

LJUDSKA OBRAMBA IN DRUŽBENA SAMOZAŠČITA MESEC POŽARNE VARNOSTI

DELAJSKO PROSVETNO DRUŠTVO »SVOBODA« V SEZONI 1982-83

V septembru vsako leto po že ugotovljeni obliki dela začnejo s svojo dejavnostjo skoraj vsa prosvetna društva. Tudi DPD »SVOBODA«, katere dejavnost je tesno povezana z EMO, je v novi sezoni pričela z intenzivnim delom v vseh sekcijah. Moški pevski zbor je v novi sezoni pričel z delom z novim dirigentom tov. Matjažem Železnikom. Novi strokovni vodja pevskega zbora je glasbeni pedagog in združuje svoje delo na Glasbeni šoli v Celju. Že prvi kontakti z novim zborovodjem so pokazali, da smo pridobili odličnega strokovnjaka predvsem pa dobrega tovariša, kateri se je takoj vklopil v naš zbor in po mnenju vseh pevcev takoj postal priljubljen član zbora. V novi sezoni smo uspeli pridobiti tudi nekaj novih pevcev, kateri se v novi sredini dokaj dobro uveljavljajo. V prihodnje je pred zborom spet trdo delo, odrekanje prostega časa in mnogo nastopov. Z veseljem lahko ugotovimo, da je zbor kljub spremembi dirigenta že sposoben dostojno predstavljati svoj program.

Nastopi zbora so že dogovorjeni in sicer ob priliki praznovanja dneva republike – nastopi za jubilate dela po DO in podobno. Zbor se z vso resnostjo pripravlja na revijo zborov, katera bo v prvih dneh decembra.

Posebno razveseljivo je dejstvo, da se člani pod novim vodstvom dobro počutijo in da se nihče kljub spremembi v vodstvu ni odločil zapustiti ansambel, to pa pomeni veliko pripadnost »SVOBODA« in veliko veselje do petja.

Še vedno kot doslej pa zbor sporoča, da so vrata »SVOBODE« še vedno odprta za ljubitelje petja – Pridite pojte s »SVOBODAŠI«!

Za mesec požarne varnosti je bila organizirana združena vaja v DO EMO. Z namenom, da bi preverili usposobljenost članov industrijskega društva, gasilske enote civilne zaščite je vodstvo IGD in štaba civilne zaščite DO EMO, organiziralo za mesec požarne varnosti združeno taktično vajo dne 21. 10. 1982 ob 16,00 uri.

V vaji so sodelovala tudi zunanja gasilska društva in industrijska gasilska društva: Štore, Metka, Cinkarna, Gaberje in Škofja vas.

Poleg omenjenih enot, da bi

preverili usposobljenost drugih enot civilne zaščite so sodelovale v vaji tudi: enota prve medicinske pomoči CZ DO EMO tehnično reševalna enota, enota za vzdrževanje reda, in narodna zaščita TOZD Posoda.

Omenjene spremljajoče enote civilne zaščite in narodna zaščita, so delovale na gasilski vaji po v naprej izdelanem načrtu in v sodelovanju z IGD DO EMO.

Tehnično reševalna enota in enota prve medicinske pomoči je poskrbela za evakuacijo ranjencev s prizorišča požara in

oskrbela poškodbe prizadetih na za to določenem mestu (ambulanta EMO).

Vse ostale enote: EVR, NZ, in varnostniki so skrbeli za zavarovanje prizadetega območja od požara TOZD Posoda.

Enota za zveze je uspešno opravila mobilizacijo enot civilne zaščite DO EMO. Mobilizacija in organizacija delovanja narodne zaščite je uspešno opravilo vodstvo za SLO in DS TOZD Posoda.

Zunanja GD KS, Škofja vas in KS Gaberje ter IGD Štore, Cinkarna in Metka so opravili svojo

nalogo vzorno. Hitra in učinkovita akcija je potrdila, da so enote DO EMO v sodelovanju z zunanjimi enotami sposobne upreti se požaru v primeru stvarne potrebe.

Drobni spodrsiljaji, ki bistveno ne vplivajo na gašenje požara, bodo obdelani v analizi vaje in bodo služili kot dragocena izkušnja za bodoče aktivnosti enot, oz. odpravljanje pomanjklivosti.

Na vaji so bili prisotni vsi organizatorji vaje in vodja KSP DO EMO.

Emil Oštr

DOPIJSNO IZOBRAŽEVANJE

Sodelavci dopisnega izobraževalnega centra Univerzum so nas naprosili, da bi predstavili našim delavcem dopisno izobraževanje, ki ga izvajajo. Še posebej pa bi želeli predstaviti našim delavcem ekonomsko-administrativno izobraževalno področje.

Kaj je dopisno izobraževanje?

Dopisno izobraževanje zavzema v sodobnem svetu pomembno mesto. Je ena od množičnih poti pridobivanja znanja, saj se v Evropi in na drugih kontinentih milijoni ljudi izobražujejo po dopisni metodi. Zaradi prožnosti oblik in posebnih razmer, v katerih se to izobraževanje izvaja, le to odpira vse možnosti za študij ob delu. Dopisno izobraževanje premaguje časovne in krajevne ovire. Njegovo težišče pa je na vodenem samoizobraževanju, kar je za zaposlene delavce zelo primerno. Kraj, čas in ritem učenja dopisniki lahko sproti prilagajajo ostalemu delu in dolžnostim, učinkovitost učenja pa se tako poveča.

Dopisni izobraževalni center – Univerzum je verificirana organizacija za izobraževanje odraslih in samostojno opravlja vzgojno-izobraževalno dejavnost v šolah, tečajih in drugih izobraževalnih oblikah. Glede na potrebe združenega dela organizirajo vzgojno-izobraževalno dejavnost v študijskih središčih po Sloveniji. Po pooblaštilu Republiškega komiteja za vzgojo in izobraževanje ter telesno kulturo Slovenije imajo študijske centre tudi zunaj naših meja, kjer se izobražujejo rojaki, ki so na začasnem delu v tujini.

Izobraževalne oblike

V dopisnem izobraževalnem centru – Univerzum delujejo verificirane šole in tečaji. Preobrazba srednjega in visokega izobraževanja v usmerjeno izob-

raževanje zahteva uvajanje novih vzgojnoizobraževalnih programov za pridobitev strokovne izobrazbe. Vpisani v šolskem letu 1982/83 se v skladu z zakonom o usmerjenem izobraževanju in sprejeto mrežo šol izobražujejo po novih vzgojnoizobraževalnih programih srednjega usmerjenega izobraževanja za pridobitev strokovne izobrazbe.

Ti so: skrajšani, srednji in nadaljevalni programi usmeritve kovinsko predelovalne industrije, srednji programi ekonomske usmeritve ter srednji programi družboslovne usmeritve – administrativna dejavnost. Podrobneje si lahko te programe ogledate v Službi izobraževanja in planiranja kadrov.

Kako je organizirano to izobraževanje?

Dopisno izobraževanje je organizirano tako, da je dostopno vsakomur, saj ne odteguje človeka od njegovih obveznosti. Le-ta se izobražuje vzporedno poleg ostalih svojih družbenih vlog. Šole imajo svoja študijska središča, kjer se organizirajo študijski sestanki, konzultativni seminarji in izpiti. V uvodnem pismom šola seznani dopisnike s svojo organizacijo in delom, na uvodnem sestanku pa dobijo udeleženci izobraževanja navodila za učenje in informacije o izobraževanju. Ob začetku izobraževanja dobijo dopisniki tudi učno gradivo. Seminarji po praviloma enkrat, največ dvakrat tedensko v popoldanskem času ali ob sobotah dopoldne. Izpitni roki za šole so za vsak predmet enkrat mesečno in po poteku seminarja, za tečaj pa po končanih seminarjih.

Domače naloge so pomemben del vzgojnoizobraževalnega procesa. Dopisniki jih pošiljajo svojim profesorjem-korektorjem, ti pa jim popravljene vračajo. Kdor naleti pri učenju na težave ali na vprašanje, na katerega ne zna odgovoriti, pa se lahko pisno posvetuje s svojim

profesorjem. Vsi dopisniki šole prejmejo glasilo Dopisnega izobraževalnega centra – Dopisnik. V njem najdejo napotke za študij, informacije o dopisnem izobraževanju, pogosti pa so tudi prispevki udeležencev izobraževanja.

Vsaka skupina dopisnikov ima andragskega vodjo, ki jo med študijem usmerja. V razrednih skupnostih pa se udeleženci izobraževanja samoupravno organizirajo.

Kaj pa šolnina in tečajnina?

Šolnina in tečajnina zajemata organizacijo celotnega vzgojnoizobraževalnega procesa, sestanke z dopisniki, seminarje ter konzultacije, korekture domačih nalog, prvi izpit za vse predmete, administracijo in dokumentacijo.

Če dopisnik v tem času ne konča razreda ali ne prestopi v višji razred, doplača del šolnine za nadaljevanje šolanja v istem razredu. To doplačilo velja za nadaljnjih 12 mesecev. Dopisnik lahko iz utemeljenih razlogov študij prekine, to pa mora pravočasno sporočiti vodstvu šole. Po preinitvi, ki sme trajati največ dve leti, se lahko spet vključi v izobraževanje, med tem časom mu vse pravice mirujejo. Učno gradivo plačajo udeleženci posebej.

Ob tem pa moramo povedati, da si bodo morali delavci, ki se bodo odločili za izobraževanje v družboslovnih in ekonomskih usmeritvah IV. in V. zahtevnostne stopnje, šolanje plačati sami. Plačilo šolnine, študijski dopust in druge ugodnosti študija ob delu lahko koristijo samo delavci, ki so se prijavili na razpis za študij ob delu oziroma tisti, ki se šolajo v skladu s potrebami posameznega TOZD. Kljub temu pa imajo naši delavci možnost, da se izobražujejo na vseh izobraževalnih področjih, seveda brez študijskega dopusta in drugih ugodnosti študija ob delu.

Za katere poklice izobražujejo v okviru ekonomske administrativnega izobraževalnega področja?

V okviru ekonomske usmeritve izobražujejo za poklic poslovni manipulant, za katerega traja izobraževanje 2 leti in za poklic ekonomskega tehnika, za katerega traja izobraževanje 4 leta. V okviru družboslovne usmeritve pa izobražujejo za poklic administrativni manipulant, za katerega traja izobraževanje 2 leti, za poklic administrator, za katerega traja izobraževanje 3 leta, in za poklic upravni tehnik, za katerega traja izobraževanje 4 leta. Pogoji za vpis je pri vseh uspešno končana osnovna šola. Naj povemo še, da bo izobraževanje za poslovnega manipulanta in ekonomskega tehnika organizirano v Celju, če bo le dovolj prijavljenih. Seminarji in konzultacije so enkrat, izjemoma dvakrat tedensko, predavatelji so iz Celja, v Celju bodo tudi seminarji in izpiti. Predvidoma naj bi začeli z ekonomsko usmeritvijo v Celju konec decembra 1982, če bo dovolj prijavljenih.

Delavce, ki bi jih zanimalo še dodatne podrobnosti o možnostih dopisnega izobraževanja, vabimo na razgovor v Službo planiranja in izobraževanja kadrov, Mariborska 61, tel. 22022.

Marko Gorjan

MODELARJI LT EMO USPEŠNI NA TEKMOVANJU ZA POKAL SPODNJE ŠTAJERSKE

LIEZEN 17. 10. 1982
KATEGORIJA F2B – F2D

Kot že nekaj let nazaj, sva se z Romanom tudi letos odločila, da sodelujeva na tem tekmovanju. Priprave so potekale na letališču v Levcu. Bile so sicer bolj skromne, saj naju je spremljalo deževno obdobje, občutila pa sva tudi »bencinsko krizo«.

Končno je prišel dan odhoda. »Zapregla« sva dobrega starega »Moskvicha« in se v zgodnjih jutranjih urah odpeljala proti Šentilju. Po 2-urnem čakanju v neskončno dolgi koloni sva se nazadnje odločila, da se obrneva nazaj in poiščeva drug mejni prehod, kajti to čakanje in upanje je bilo neznosno, saj sva se v tem času premaknila za vsega deset metrov. Obrnila sva se proti mejnemu prehodu Jurij,

go, 500 jih je pustil »prijaznim« carinikom, od katerih sva odbrzela kar se je le dalo hitro, upajoč, da bova ta denar spet videla ob vrnitvi domov. Potem pa se je začel boj za obstoj – ura je bila že krepko čez enajsto, midva pa brez šilinga v žepu. Edino upanje nama je bila Lipnica in kakšna tamkajšnja odprta banka. Tu sva imela malo več sreče, saj so banko zaprli za najinim hrbtom.

Pot sva nadaljevala preko Gradca, Leobna, St. Mišchela in v popoldanskih urah prispela v Liezen. Utrujena sva povečerjala, najela sobo in po krajšem sprehodu po mestu odšla spat. Noč je bila hitro naokrog in zgodaj zjutraj sva se že peljala proti letališču.

Srečanje s starimi znanci je bilo zelo prisrčno in po krajšem razgovoru smo začeli s tekmovanjem.

Roman pa z malo manj sreče 2486 točk.

V drugem poskusu se je Roman bistveno popravil, dobil je 2916 točk, jaz pa nekaj več kot prej, 3453. Romanu je v tretjem poskusu ponagajal motor, zbral je 2717 točk, jaz pa 3502, kar mi je zadostovalo za drugo mesto, Roman pa je bil peti. Seveda bi z malo več trenin-ga bila še bolje uvrščena, vendar sva bila s tem rezultatom nekako zadovoljna – čakalo pa naju je še tekmovanje v zračnem boju – najbolj razburljivi in atraktivni disciplini v tej kategoriji, bolj znana pod imenom »COMBAT«. Tu naenkrat letita dva tekmovalca, vsak pa ima svoj model (motorji so dovoljeni do 2,5 cm³) in oba z enako dolgimi žicami. Vsak model vleče za seboj nekaj metrske vrvico, katera se konča z dva metra dolgim in 3 cm širokim trakcem. Borba se začne, ko da sodnik znak za štart, tekmovalca pa morata začeti vžigati motorje, čim prej poleteti v zrak, potem pa eden drugemu z eliso motorja režeta ome-njeni trakec. Ker ti modeli letijo z veliko hitrostjo (do 120 km/h), pride do neljubih situacij, kot na primer: zapletanje žic, lomljenje modelov ob tla, trčenja v zraku itd.

Zmaga tisti, ki je najdlje (5 minut) časa v zraku in ki nasprotniku največkrat odseka trakec.

Že prva borba je bila za naju takorekoč tragična, saj nisva uspela pravočasno vžgati motorja – pač smola. V drugi se nama je pripetilo isto, le s to razliko, da so mi sodniki pozabili privezati trakec na model in boj se je moral ponoviti. Tu pa sem se oddolžil za vse nazaj, saj sem nasprotniku porezal cel trakec, sam pa pristal z nedotaknjenim. V drugi borbi je Roman ponovil moj uspeh, saj se je končala v njegovo korist, v tretji pa mu je nasprotnik zapletel žice in oba modela sta ob burnem ploskanju gledalcev zgrmela na zemljo. Po nadaljnjih kvalifikacijah in polfinalni borbi sem prišel v finale skupaj z avstrijskim tekmovalcem. Zmaga se je nagibala zdaj na eno, zdaj na drugo stran in po zagrizenem boju se je le-ta končno nasmehnila meni, Roman pa se je uvrstil na odlično 4. mesto.

Sledilo je še podelitev pokalov, medalj in priznanj, slovo in že sva bila na poti domov. Po naporni vožnji sva okoli 22. ure prispela na mejni prehod, toda kmalu je najino veselje, da se bližava domu, splahnelo.

Na avstrijski carini so nama vrnila namreč samo 350 Asch. (150 so jih obdržali), za nameček pa so poskrbeli še naši cariniki, saj so naju pregledali od nog do glave, pa ne samo naju, tudi modele, pribor – skratka kar malo pretirano. Dobro pol ure sva jim pojasnjevala kako in kaj, odkod in kam, dokler se naju ni eden izmed

njih usmilil in spustil naprej. Moskvich naju tudi letos ni pustil na cedilu – še slabi dve uri in bila sva doma.

Ena zlata in dve srebrni kolajni to je najin izkupiček s tega tekmovanja.

Kako bo v bodoče s takšnimi in podobnimi tekmovanji v tujini, se v času, ko to pišem, sprašuje večina nas modelarjev, saj so nas pravkar sprejeli carinski ukrepi trenutno zelo prizadeli, da raje ne omenjam nadaljnji postopek nabave materiala v tujini, od katerega smo vsi modelarji še kako odvisni.

Sinjo ZARIČ

polna pričakovanja, da bo morda tu le nekoliko bolje. Upanje ni bilo zastoj, v dobri uri so naju že imeli v rokah naši carinski organi. Po opravljenih formalnostih so naju »predali« avstrijskim carinikom. Tu pa so se proti pričakovanju začele kopiciti težave. Vljudno so naju »povabili« v carinarnico in po kratkem razgovoru kaj, kje in kam nama je bilo jasno, da bova morala plačati tako imenovano kavcijo za modele oziroma njihove motorje. Ta kavcija je znašala 500 Asch. ali pa obrat za 360° nazaj. Ker sva imela samo našo »konvertibilno« valuto, je bilo to neizvedljivo, poleg tega pa je bila menjalnica na prehodu seveda zaprta. Roman je imel s seboj svojih 600 Asch., vendar ne za dol-

Najprej je bilo na vrsti tekmovanje v kategoriji F2B (akrobatski modeli). Nastopilo nas je 9 tekmovalcev. Naj na kratko opišem pravila tekmovanja: Tekmuje se z motornimi modeli, vezanimi na žico (največja prostornina motorja je 10 cm³), vsak pa ima na voljo 3 štarte, v katerih mora opraviti določene like in to čim pravilnejše, v določenem zaporedju in na istem mestu. Vsak ta lik pa ima različen težavni koeficient, s katerim se potem pomnoži ocena sodnika, ta pa je lahko od 0–10. Za končni rezultat se vzame seštevek dveh najboljših startov.

Meni je bila v prvem poskusu namenjena sreča, saj sem si priboril 3425 točk,

PRVENSTVO DO V MALEM NOGOMETU (27. 10.–2. 11. 1982)

SKUPINA I. – 28. 10. – Skalna klet

1. Orodjarna	Orodjarna – Odpreski	1:2
2. Radiator	Odpreski – Radiator	2:2
3. Odpreski	Radiator – Orodjarna	1:3

VRSTNI RED:

1. Odpreski	2 1 1 0	4:3 3
2. Orodjarna	2 1 0 1	4:3 2
3. Radiator	2 0 1 1	3:5 1

Zavarivač I. ni sodeloval

SKUPINA II – 27. 10. – Hala Golovec

1. Vzdrževanje	Posoda – DSSS/Frite	2:1
2. Posoda	Vzdrževanje I. – Posoda	1:1
3. DSSS – Frite	DSSS/Frite – Vzdrževanje I.	1:3

VRSTNI RED:

1. Vzdrževanje	2 1 1 0	4:2 3
2. Posoda	2 1 1 0	3:2 3
3. DSSS/Frite	2 0 0 2	2:5 0

SKUPINA IV – 27.10. – Skalna klet

1. Vzdrževanje I	Vzdrževanje II. – Kotli II.	3:1
2. Kotli II		

VRSTNI RED:

1. Kotli II.	1 1 0 0	3:1 2
2. Vzdrževanje II.	1 0 0 1	1:3 0

Kontejner ni sodeloval

SKUPINA III. – 27. 10. – Skalna klet

1. Kotli I.	Zavarivač – DSSS/Frite	1:0
2. Zavarivač II.	Kotli I. – Zavarivač II.	1:2
3. DSSS/Frite II.	DSSS/Frite – Kotli I.	0:3

VRSTNI RED:

1. Zavarivač II.	2 2 0 0	3:1 4
2. Kotli I.	2 1 0 1	4:2 2
3. DSSS/Frite	2 0 0 2	0:4 0

FINALE – 2. 11. – Hala Golovec

Kotli II – Odpreski 2:2, Vzdrževanje I – Zavarivač II 1:0, Zavarivač II – Kotli II 1:0, Odpreski – Vzdrževanje I 1:1, Kotli II – Vzdrževanje I 1:1, Zavarivač II – Odpreski 2:0.

KONČNI VRSTNI RED

1. Zavarivač II, 2. Vzdrževanje I, 3. Kotli II, 4. Odpreski, 5. Kotli I, 6. Posoda, 7. Vzdrževanje II, 8. Orodjarna, 9. DSSS/Frite II, 10. DSSS/Frite I in 11. Radiator.

Vodja tekmovanja
Gregl Zdenko

ZABELEŽENO MED NAMI

Mladinci pomagajo

Prizadevanjem, da bodo naši proizvodni in delovni rezultati ob koncu leta kar se le da zadovoljivi, se je pridružilo tudi sedemindvajset mladincev in mladink iz različnih delovnih sredin naše DO, ki so v soboto, 20. novembra, ki je bila sicer dela prost dan, priskočilo na pomoč delavcem iz TOZD Posoda pri delu v proizvodnji.

PRIZADEVNI VZDRŽEVALCI

Težka gospodarska situacija doma in v svetu nam narekuje večjo aktivnost na vseh področjih in prilagajanje pogojem v današnjem stanju, da ohranimo poslovne rezultate na ravni preteklega obdobja.

Od slehernega člana našega kolektiva se pričakuje, da vlaga maksimalne napore za premagovanje težav.

Zavedajoč se dejstva, da je le z lastnim znanjem in z lastnimi napori moč vzdržati tudi v najtežjih gospodarskih razmerah, opravlja svoje trdo delo, ki velikokrat zahteva izredno požrtvovalnost in marsikatero odrekanje, tudi naši sodelavci iz TOZD Vzdrževanje in energetika.

Pravkar so končali z montažo novega lužilnega stroja v TOZD Posoda, prav tako pa so tudi uspešno končali z generalnim popravilom stiskalnice »Weingarten« v obratu kovinske predelave TOZD Posoda.

Oba uspeha vzdrževalcev dokazujeta zdravo osnovo, da so v našem kolektivu ljudje, ki znajo tudi trše poprijeti za delo, ki so s svojo zavzetostjo in odločnostjo prepričani v uspeh, ter da znajo in so sposobni to prenesti tudi na druge, oziroma da smo vsi ob večji zavzetosti pri delu in večji storilnosti, tudi večji optimisti.

Naši nagrajenci za dolgoletno delo

V oktobrski številki glasila smo obljubili seznam vseh članov kolektiva, ki prejmejo v letošnjem letu jubilejno nagrado, danes pa objavljamo dopolnilo, oziroma popravek tega seznama:

Delovni jubilej

V petek 26. novembra so se v jedilnici obrata družbene prehrane zbrali sodelavci, ki v letošnjem letu praznujejo svoj delovni jubilej.

Prireditvev, ki je bila namenjena jubilarantom je bila dobro obiskana, tako, da je bila sicer velika dvorana prav prijetno prizorišče, kjer so se srečali delavci štirih generacij.

NAŠI NAGRAJENCI ZA DOLGOLETNO DELO

OŠTIR EMIL, 20 let, Skupne službe; STRAMŠAK LJUDMILA, 20 let, TOZD Posoda; PRELOŽNIK IVAN, 25 let, TOZD Posoda; ŠULC FRANC, 20 let, TOZD Kontejner; LEBAR FRANC, 10 let, TOZD Kontejner; ARTNAK EDI, 20 let, TOZD Kontejner; VODIČAR ANDREJ, 20 let, TOZD Kotli; JUHART FRANC, 10 let, TOZD Kotli; FLORJANC DRAGO, 10 let, TOZD Radiatorji; ČANDER DRAGICA, 35 let, TOZD Posoda; ČEŠNOVAR ROZALIJA, 35 let, TOZD Posoda; JAMNIŠEK FRANČIŠKA, 35 let, TOZD Posoda; KRIŽAN ŠTEFANIJA, 35 let, TOZD Posoda; KRESNIK EMA, 35 let, TOZD Posoda; OVČAR FANIKA, 35 let, TOZD Posoda; PILKO OLGA, 35 let, TOZD Posoda; SMREČNIK IVANA, 35 let, TOZD Posoda; VETRIH IVANKA, 35 let, TOZD Posoda; ŽNIDAR MARIJA, 35 let, TOZD Posoda.

Vsem jubilarantom, ki so medtem že prejeli nagrade za dolgoletno vestno in požrtvovalno delo v naši delovni organizaciji pa iskreno čestitamo.

Uredništvo

Jubilanta 50-letnika

V mesecu novembru sta praznovala petdeset let svojega življenja naša sodelavca tov. Klopotar Marija iz oddelka montaže v TOZD Posoda in tov. Vodeb Martin iz operativne priprave proizvodnje v TOZD Odpreski in avtokolesa.

Obema sodelavcema iskrene čestitke.

Dežurna kamera

V preteklih dneh se je od nas poslovil tudi tov. Hudej Franc, ki je dolga leta vestno in marljivo opravljal svoje delo v TOZD Odpreski in avtokolesa.

TURNIR OB DNEVU REPUBLIKE

Tekmovanje v namiznem tenisu je potekalo v prostoru družbene prehrane EMO – jedilnici in sicer v času rekreativne vadbe od 15. 11. – 22. 11. 82. Vseh prijavljenih za ta turnir je bilo 55 vendar jih je nastopilo le 30. Le-ti pa so pokazali kvaliteto igre in lep napredek. Želimo, da bi v sekcijo privabili še več zanesenjakov tega športa in s tem močno povečali množičnost.

Rezultati s turnirja 29. NOVEMBER:

VRSTNI RED

MI. člani: 1. Kristan (kotli), 2. Bračun (TIM), 3. Kršlin (kotli), 4. Škorjanc (posoda), 5. Peternel (DSSS), 6. Gregorčič (DSSS), 7. Witmajer (vzdrževanje), 8. Prezelj (DSSS), 9. Dvoršek (kotli), 10. Lekič (DSSS), 11. Krmpuš (ERC), 12. Pesan (posoda), 13. Cocej (kontejner), 14. Ivančič (DSSS), 15. Mesarič (kotli), 16. Vodeb (posoda), 17. Milenkovič (posoda) in 18. Stanimirovič (posoda).

ZAHVALA

Ob izgubi mojega dragega očeta JAKOBA Rudolfa, se prav lepo zahvaljujem vsem mojim sodelavkam in sodelavcem za darovani venec in za tolažilne besede.

Žaluojača hčerka
Verica z družino

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame SLAVE SMEH se zahvaljujem vsem sodelavcem TOZD Radiatorji za darovani venec, izraze sožalja ter vsem ki so jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žaluojači sin Srečko

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moje drage mame GOBEC Marije se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem in sodelavkam iz posade 6 v emajlirnici za darovano cvetje in tolažilne besede.

Anica KOVAČ z družino

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage Berte MASTNAK se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam in sindikatu za darovano cvetje, venec in izražena sožalja.

Zahvala tudi tovarišici za poslovlne besede ob odprtem grobu.

Vsem hvala, ki ste jo spremili v njen prerani grob.

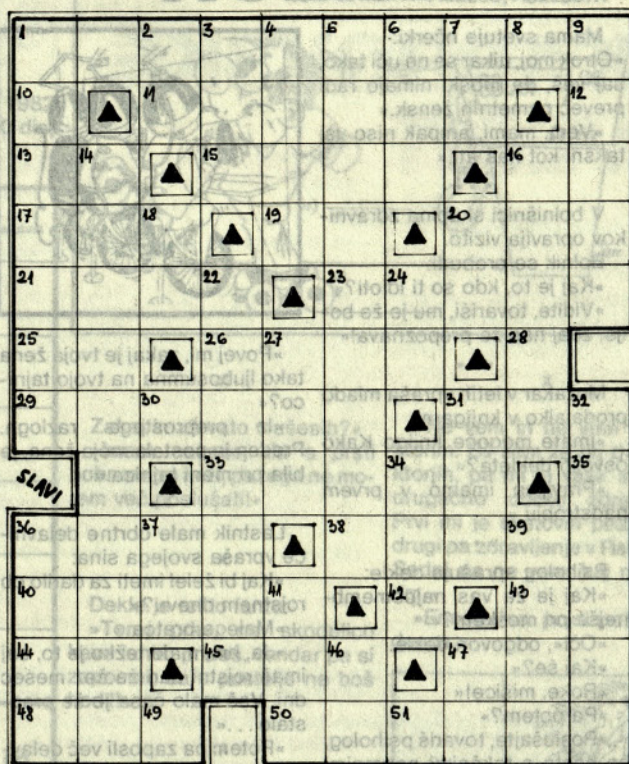
Žaluojači:
Vsi njeni

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi dragega očeta NEŽMAH Ignaca se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem in sodelavkam Splošne službe za darovano cvetje, za izrečena sožalja ter TOZD Kotlom, TOZD Emo-kontejner in razvoju DSSS za denarno pomoč.

Žaluojača hčerka
Šantek Petromila
z družino

KRIŽANKA 26

EMO EMO

VODORAVNO: 1. država v Aziji, ki jo je okupirala SSSR, 10. rimsko tisoč, 11. Češko žensko ime, 12. prva črka, 13. začetnici imena in priimka 1979. umrlega slovenskega politika, 15. enaki, 16. onomatopeja bolečine, 17. hladno strelno orožje, 19. 100 m², 20. trimestno število, 21. ime administratorke v službi varstva pri delu, 23. kemični element, 25. začetnici priimka in imena upokojenega sekretarja samoupravnih organov v EMO, 26. okorni, 28. predlog, 29. novo srebro-tombak, 30. Portugalska, 31. Slovenija avto promet, tudi kraj pri Ljubljani, 33. padar – ranocelnik, 35. kisik, 36. kis, 38. pristojbina, 40. vrsta drobnega sadeža, 42. 18. črka, 43. Tunizija, 44. vzklík, 45. suženj srbohrv., 47. vogel, 48. grško podzemlje, 50. težaško delo.

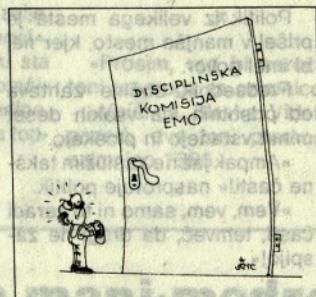
NAVPIČNO: 1. žensko ime, 2. japonska igra podobna šahu, 3. veznik, 4. reka na Poljskem, 5. spletkar, 6. skandinavski izraz za smuč, 7. kazalni zaimek, 8. isto kot 12. vodoravno, 9. zarez na vijaku, 14. sorodnost – medsebojna zveza, 16. polotok v Grčiji, 18. oziralni zaimek, 20. svojeročno, 22. zaganjač, 24. osebni zaimek, 27. stara utežna mera na vzhodu, 31. požirek, 32. poudarek, duhovitost, dovtip, 36. sadež z leseno lupino, 37. Ervin Belak, 39. cent, 41. svit, 46. Barij, 47. Kotor, 49. Nemčija, 51. Belgija.

REŠITEV KRIŽANKE (SKANDINAVKE) ŠT. 25

VODORAVNO: EORNEZZI, LJUBLJANA, IND, ZASAD, SIN, ASTRA, ACO, NAIM, REP, ŠIV,

OPITOST, LEDENIK, LAJT, VODA, ODEON, ŠEN, KJ, KUPARI, VUKOJE, IN, ATILA, PTA, NATO, RR, JN, NOAH, TRAMVAJ, OŠABNEŽ, PAG, MAJDA, ODA, AREAL, GETO, ČE, ALEKSINAC, NAC, AZI, JI, IMPORT, ADUT, IBER, ČEČA, TANK.

–Slavi-

Emajlirec

Časopis izhaja dvakrat mesečno kot glasilo delovne organizacije EMO Celje in ga prejemaajo vsi člani te delovne skupnosti brezplačno. Ureja ga uredniški odbor.

Glavni in odgovorni urednik: Viki Klenovšek. Tehnična oprema: Jože Kuzma. Naslov uredništva: Celje, Mariborska 86, telefon 32-112, interna 262. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen plačevanja davka od prometa proizvodov (št. 421-1/72 z dne 22. 5. 1973). Tisk in klišei AERO Celje.

ŠPORT

HUMOR

Mama svetuje hčerki:

»Otrok moj, nikar se ne uči tako, saj veš, da moški nimajo radi preveč pametnih žensk.«

»Vem, mami, ampak niso vsi takšni kot naš ati.«

V bolnišnici skupina zdravnikov opravlja vizito.

Bolnik se prebudi:

»Kaj je to, kdo so ti idioti?«

»Vidite, tovariši, mu je že bolje, zdaj nas že prepoznavajo!«

Možakar v letih vpraša mlado prodajalko v knjigarni:

»Imate mogoče knjigo Kako osvojiti dekleta?«

»Pravljice imamo v prvem nadstropju.«

Psiholog sprašuje dekle:

»Kaj je za vas najpomembnejše pri moškem?«

»Oči«, odgovori dekle.

»Kaj še?«

»Roke, mišice!«

»Pa potem?«

»Poslušajte, tovariš psiholog, če boste s takšnimi neumnimi vprašanji še nadaljevali vam bom povedala resnico!«

Sodnik: »Obtoženi, kakšen je vaš poklic?«

Obtoženec: »Grobar, gospod sodnik, na uslugo.«

Šef je izgubil potrpljenje in ostro kara svojega podrejenega.

»Ne morem in ne morem razumeti vaše lenobe. Delo je pravo zadovoljstvo, dragi moj?«

»Da, tovariš šef, samo mi nis- mo tukaj zato, da bi se predajali zadovoljstvu.«

Politik iz velikega mesta je prišel v manjše mesto, kjer naj bi imel govor.

Predsednik občine zahteva od prisotnih, da vsakih deset minut vstanejo in ploskajo.

»Ampak jaz ne zaslužim takšne časti!« nasprotuje politik.

»Vem, vem, samo ni to zaradi časti, temveč, da drugi ne zaspijo!«

Žena se je vrnila po prvi uri vožnje v avto šoli domov.

»Kako je bilo?« vpraša mož.

»Lepo, samo žal mi je za in- štruktorja, bil je dober človek!«

»Povej mi, zakaj je tvoja žena tako ljubosumna na tvojo tajnico?«

»Iz preprostega razloga. Preden je postala moja žena, je bila pri meni tajnica.«

Lastnik male obrtne delavnice vpraša svojega sina:

»Kaj bi želel imeti za darilo ob rojstnem dnevu?«

»Malega bratca.«

»Ja, hm, malo težko je to, saj imaš rojstni dan že čez mesec dni. Več malo časa je še preostalo...«

»Potem pa zaposli več delavcev.«

Opazam, da že cel dan dre- mate za pisalnim strojem«, pravi šef svoji tajnici.

»Kaj pa, ko cele noči sanjam, da delam v pisarni?«

»Pa, kaj?«

»Pa, normalno bi bilo, da se mi plačajo nadure!«

»Zakaj si tako zlomljen?«

»Doživel sem železniško nesrečo.«

»Trčenje vlakov?«

»Ne, ampak v predoru sem poljubil očeta namesto njegove hčerke.«

»Kako se imenuje tista zverina, ki sem jo maloprej zadel v tistem grmovju?« vpraša nedeljski lovec svojega vodiča.

»Trenutek, bom pogledal«, pravi vodič.

Čez nekaj trenutkov se vrne in pravi:

»Peter Gregorin. Tako vsaj piše v njegovi osebni izkaznici.«

»Kam neseš tega petelina?«

»K urarju.«

»Kaj mu ga boš prodal?«

»Ne, ne, samo nesem mu ga, da mi ga malo premakne, ko smo v EMO prešli na poznejši delovni čas.«

Berač je pozvonil pri vratih.

»Dobra gospa, imate kakšno staro obleko zame?«

»Zakaj vendar, saj je ta, ki jo imate na sebi odlična?«

»Ja, v tem je tudi problem, kvari mi ves posel.«

Mlado dekle pričakuje otroka. Mama jo hrabri in ji poskuša odgnati strah:

»Nimaš se česa bati, hčerka. Kakor je prišlo noter, tako bo tudi vse lepo odšlo ven.«

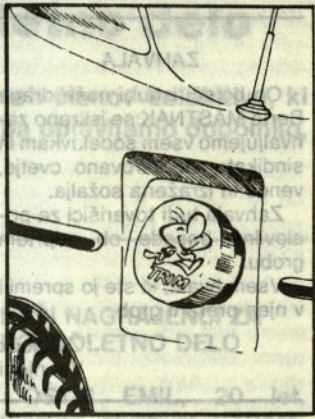
»Oh, mami, pa to pomeni zo- pet v fičko.«

Dve »boljš Celjanki« pred časom v znanem Louvru, kjer si ogledujejo sliko »Kristusovo rojstvo«.

»Čuj, pa tukaj ni nobenega komforta. Zakaj to dete leži na slami?«

»Kaj ti ne veš, da so bili Kris- tusovi starši siromaki?«

»Siromaki?« Pa zakaj so po- tem naročili Tiziana, da jih sli- ka?«

Mali oglasi

Zelo ugodno prodam peteli- na, letnik 1980, v odličnem stanju. Prednost imajo kupci, ki de- lajo od osmih dalje, ali kupci iz popoldanske izmene, ker z na- javljanjem jutra malo kasni.

ŠIFRA: NI DIGITALEN

Grejem po hišah!

Samo resne ponudbe pošljite na šifro:

»STRASTNO«

Trije mladi fantje, iz dobrih družin, želijo spoznati tri dekle- ta, lahko tudi iz podnajemniških sobic, zaradi skupnega prezi- movanja v njihovem stanova- nju, kjer jim gretje ne deluje.

ŠIFRA: NA MRZLEM TOPLO

Ugodno prodam novo troben- to.

ŠIFRA: SOSED JE BOKSAR

Priznan fotograf vrši vse vrste fotografskih storitev, po želji tudi povečuje vaše uspehe v formatu, ki ga sami želite.

ŠIFRA: COLOR USPEH

Izdelujemo specialne tablete za vse, ki spijo v službi.

ŠIFRA: ČE GOVORITE V SNU

Če vas muči nespečnost, včlanite se v naš klub!

ŠIFRA: BOKSARSKI KLUB

Prosimo sina Ivana, ki je na začasnem delu v Nemčiji, da se javi staršem.

ŠIFRA: KAVA IN PRAŠEK

Proizvajamo specialna pove- čevalna stekla za vse tiste, ki se hranijo v obratih družbene pre- hrane.

ŠIFRA: VIDELI BOSTE TUDI ZREZKE

Prodajam nov, še nerabljen šo- pek svežih rož.

ŠIFRA: ZOPET JE ZAMUDILA

Modre in manj modre

Kadar ste na službenem potovanju, nikar ne kupujte da- ril. Da presenetite ženo je že dovolj, da se vrnete nekoliko prej.

Nekoč se je usoda čitala z dlani, danes pa iz izpušnih cevi.

V zakonu pametnejši več ne popušča, običajno zapu- šča.

Delo je ustvarilo človeka, nedelo pa mu je omogočilo, da živi bolje.

Žena je blago za široko potrošnjo, ki se vse teže plasira na tržišče.

Moj zakon je play-back. Jaz samo odpiram usta, a iz mene govori žena.

Žena ga vsak dan preseneti z eno izmed gotovih jedi – iz konzerve.

Ne divjajte za kariero, če nimate vgrajenih varnostnih pasov.

Mož je v zakonu kot nogometni sodnik – deli pravico, pa vendar je tepen.

Hvalisovi moški so kot televizor, premočan ton, slaba oddaja.

